

כתרת
ה שם
לעוז

ספר הערב רב

וכל המסתעף

חלק י"ד

על פי ספר הקדוש

מגלה עמוköות

על התורה

להמקובל האלקי מודרין

רבי נתן גטע שפירא ז"ע"א

ויצא לאור בעזהשיות על ידי

הוצאת "זעיר גילוי פנוי הערב רב"

* * *

יום דהילולא דיליה, י"ג אב תשס"ד לפ"ק

עה"ק ירושלים טובב"א

ספר "הערב רב"

וכל המסתעף

ח' ל' י"ד

על פי ספרה"ק מגלה עמוקות על התורה
להמקובל האלקי מוריינו רבי נתן נטע שפידא ז"ע"א

בו יבואר גודל ענן חיבת הלימוד ולהקרור מעשי וענין ה"ערב רב",
וائد שצרכים ללחום נגדם, שמקלקלים את כל עם ישראל בכל
העולם כולו, ועוקרים כל המצוות שבתורתינו הקדושה, כמו שכתב
הגאון הקדוש מוולינא ז"ע"א, שישנם חמשה מיני ערב רב, והם:
^א"בעלי מחולקת ובבעלי לשון הארץ", ^ב"הרודפים אחר התאותה כמוazona"
וכדומה, ^ג"הרמאים שמראים עצם כצדיקים ואין להם שלם",
^ד"הרודפים אחר הכבוד ובונם חרבות לעשיותם שם", ^ה"הרודדים
אחר הממון". והמחלוקה תחילתה, כי המחלוקה כנגד כולם, והם
נקראים "עמלקים", ואין בן דוד בא עד שייעברו מן העולם, ועליהם
נאמר (דברים כה, ט): "תמחה את זכר עמלק" כמבואר בזוהר. (אדרת אליהו
פרשת דברים)

גם יבואר בו השבר הנזול למי שיעוט להציג את עם ישראל מן הערב
רב, ומעורר את הרבים שלא יפלו ברשitem ח'.

עוד יבואר, שהערב רב הם רמאים כנחים ועקרבים. כמבואר בזוהר
חדש ז"ל (וזהר חדש פרשת יתרו מאמר ז' מי בראשית):

"אבל נחשים ועקרבים יש בו – ונחשין ועקרבן דיליה איןנו ערב רב".
עוד יבואר בו העונשים הגדולים אשר מעוניינים את האדם בזה ובבא, ושאיין
אדם יוכל לשער עד כמה ישיסבול בזה ובבא על זה שעוזר את הערב רב,
והפוגם הנדול הנעשה על ידי אלו העוזרים להם, ונודל החיוב שמוטל על כל
איש ואיש לחיות בקי בהם בפרטותיהם ודקדוקיהם, כדי שלא יכשלו חס
ושלים לבנות בתוי עבדה זרה של דור הפלגה של הבה נבנה לנו עיר ומגדל
ויראשו בשמיים ונעשה לנו שם (בראשית יא, ז), כי בזה תלוי יסוד קדושת
ישראל, ובו תלוי גם כן ביאת משיח בן דוד, כמו שנीלה לנו ריבינו חיים
וויטאל ז"ע"א תלמיד הארייז"ל בספריו הקדושים עץ חיים בהקדמתו.

בס"ד

הספר נדפס לזכות את הרבים
ונחילך בחרם לכל דורש ומלחש

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפים קשטים מספר זה או כל הספר בכל לשון שהוא בכל מדינה ומדינה, כדי להרנות תורה ויראת שמים בעולם,
ולעוזר לבנות אהינו בני ישראל בתשובה שלימה

אוסף ענקי בעין זה עדין לא
ראה אור הדפוס עד היום הזה
ועכשיו באחרית הימים נתגלה
האור הנadol הזה לאור החזיוין
הנורא שנתגלה אצל הכותל
המערבי שריד בית מקדשינו
בחודש ניון דהאי שתא שנת
תשס"ד לפ"ק.

אם אתה רוצה לדעת מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעכבות
גאולתינו ופדות נפשינו רחמנא ליטלן, תלמוד בעיון בספר הזה.

הצדיק המקבול האלקי קדוש ונורא,
מרנא ורבנא קודש קדשים בעל מקובל
גדול ונורא מן הקדמוניים בקש"ת מוריינו
רבי נתן נטע שפירא זצ"ל זי"ע ועכ"א
אב"ד ור"מ דק"ק קראקא המעטירה (בימי
רביינו הבה"ח וללא"ה) בהגה"ק מו"ה שלמה
זצ"ל, מגלה לנו סודות נוראים ונפלאים
בספרו הקדוש מגלה עמוקות, מה שקיבל
מפי אליהו הנביא זכור לטוב (פניהם זה אליו
המקנא קנא גדולה לאלקים) בענייני ה"ערב רב"!
יו"ל לרוג'ל יומא דהיללא קדישא שלו שחול ביום
שבת קודש ואתחנן-נחמו, י"ג לחודש מנחם אב
זהאי שתא שנת ה' אלףים תשס"ד לפ"ג

כה נחקר על מציבתו:

פה נטמן איש אלקי קדוש מן הקדמוניים. מגלה
עמוקות רzion ומטמוניים. **הוא שאומרים עליו**
שדייר אותו אליו פנים אל פנים. הגאון אב"ד
ור"מ מו"ה נתן נטע בן מו"ה שלמה שפירא זצ"ל.
נפטר ביום ד' י"ג אב שצ"ג לפ"ק תנצב"ה.

במקום הקדמה

והנה מה שכתב בתקילת דבריו ואפילו' כל איננו דמשתדרלי באורייתא בלא חסיד רעבדי לנרמייהו וכו', עם היות שפשתו מבואר ובפרט בזמנינו זה בע"ה אשר התורה נעשית קדום לחותך בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסוקם בתורה על מנת לקבל פרם והספקות יתרות וגם להיוות מבל ראי ישיבות ודיני סנהדראות להיות שם וריהם נודף בכל הארץ ודומים במעשייהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשם. ועיקר סיבת מעשיהם היא מה שבtab אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם. כתוב בספר הזוהר בפרשタ בראשית דף כ"ה ע"ב וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ. שהמושה מינים יש בערב רב ומין הנ' מינים מהם הוא הנקרא בת גבורים דעליהו אהתר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם ואיננו מסטרא דאלין דאיתמר בהון הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגוי' ונעשה לנו שם בבניין בתי בנסיות ובתי מדרשנות ושווין בהון ס"ת ועטרה על רישיה ולא לשמה אלא לمعدן לוון וכו' והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא כל העוסק בתורה שלא לשמה נוח לו שנחפה שליחתו על פניו ולא יצא לאoir העולם.

תיקן עניין "ערב רב" מספר הקדוש מגלה עמוקות על התורה

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשות תולדות.....טו

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת תולדות.....טו

א. וערב רב באמצעות סימנים סער ויניקותם מן ה' אחרונה הרו' סערה ..טו

ב. בשעת מנהה מתעורר מدت הדין, כי פנה יום כי יגנו צלי' ערבי, לנכ' צrisk ליזהר ביותר בתפלת מנהה כמו שאמר יעקב מנהה היא שלוחה לאדרוני לעשו, עבר עשו שבא שלטן דידיה בסוד וירא העם כי בשיש, באה שעה שית שיעtin בתראיין דזימא, בסוד ערבי רב ..טו

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשות וישלח.....טז

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת וישלח ..טז

ג. תפילה המנחה צריכה אנו ליזהר בה יותר, לפי שהיא שלוחה עברו מדרתו של יצחק שיזנק ממנה עשו, כמו שכותוב: אוי נא לנו כי פנה יום כי יגנו צלי' ערבי, לנכ' וירא העם כי באו שש, והגיע ערבי רב זמן ינicket החיצונים – והנה גם הוא אחרינו, תפילה ערבית שתיקון יעקב כי – תפילה שחרית כי הבוקר אוור האנשים שלחו המה וחמוריהם, ברון יהוד ככבי בקר, אוי ויריעו כל המקטרנים ..טו

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשות ויגש.....יז

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת ויגש.....יז

ד. ערב רב עלה אתם, רפה'ח ניצוצות שהעלו ממצרים מניין ר'ב – כי ירידו לשברוב ב"ר – ערב ר'ב – מנין רב עלה אתם – וווקף ישית ידו על עיניך, כי יוסוף הורד למצרים לשברוב ב"ר, שהוא צדיק ואוכל לשובע נפשו, לתיקן הנפשות – גם עלה, ג"מ ערב רב עלה ..יז

ה. ק"ל שנה של יעקב אבינו, בוגנד ק"ל שנים שהוליד אדם הראשון רוחן שדין ולילין – כשנולל משה אז כלו ופסקו כולם – יעקב אמר לבניו רדו שמה ונחיה ממש ולא נמות, לבא בקדושה ולא בקליה, שרוגליה יורדת מות – רדו שם"ה אותןיות משה, כי מון רדו צrisk לנכות כל פ' שנה של משה, שאזו די' הנשומות מסתירא דעתוב, נשרארין רק ק"ל שנה, בוגנד ק"ל שנה של אדה"ר שהוליד שידים, ואח"כ הוליד שת ברמותו ובצלמו כן לאחר ק"ל שנה שהיה במצרים נשארו פ' שנה של משה שהוא דמות ש"ת – שופריה דיעקב, "שפירה מלשון תיקון", מעין

הערכ רב על פי ספר הקירוש מגלה עמוקות על התורה

ו

שופריה דארה"ר – פרעה שידע זה, אמר כל טוב ארץ מצרים לכם הוא – ואותם הנשומות מל יוסף במצרים כדי לצרף וללבן אותן – וניצוצות אלו בא בדור המבול ובדור הפלגה, גם הם חטאו בעונ זה שהשחיתו זרעם – וויסוף ברית העליון הכנס והחויר אותן לקודשה זה סוד ואת העם העברי יוסף לערים מוקצה גובל מצרים, אלו שהעבר יוסף הם אותם שמול וטלאלים לצרפת ולבלגנום, ואלו הם ערב רב, זה שאמר יעקב רב עוד יוסף בני חי, שיזומף החיה בברית מילה ערבית לבן נלו שלם, וע' יוסף ניתקן הכל .....

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשות וארא.....כ

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת וארא ..... כ
ו. לפי שאחרן בא מוטב של קין, لكن החזرك הקב"ה לעשות נס במטה של אהרן, "מהרиск ומהרבייך ממך יצאו", זה הסוד של "זיהילו העם אל אהרן", שהם ערבי רב בניו דקין, והшиб למושה: "אתה ידעת את העם כי ברע הוא", שהם ניתלין ברע של קין, והוא מוטב של קין, لكن באו אליו .....

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת בא.....כא

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת בא ..... בא
ז. גם ערבי רב עלה אתם, מחלוקת במחלוקת כמה היו הערבי רב, חד אמר: "ק"ר רבו", חד אמר: "ר"ם רבו", חד אמר: "ש"ס רבו" – מפרש המחלוקת בדרך השפט, ודרך הקבלה – לפי שימושו רוא דעתו דאמצעיתא דמוקן ביצירה, لكن הערכ רב מחלוקת קא אתיין...כא

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשות תרומה ..... כב

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת תרומה ..... כב
ח. "וזעו לי מקדש ושכון-ת"י בתוכם", הרי אדר"ט בגמ' ת"י ומתרגםין ל' טורי דמלטטייא ובכל דבר הקדוש מתדבקות הקליפה, ז"ש ויעשו לי מקדש ושכון ת"י, שהוא רוז אדר"ט בתוכם, כי הקב"ה צוה לעשות מתחילה המשכן עם ערבי רב מאת כל איש שהיה מוחא וכליפה בה...כב

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשות ויקרא.....כג

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת ויקרא ..... כג

הערך רב על פי ספר הקירוש מגלה עמוקות על התורה

ט. נחלה אדם לאחר אכילת עץ הדעת טוב ורע, לתרין בגין, קין והבל, קין מוסיטרא דרע, הבל מוסיטרא דטוב, ומם נתערכו כל הנשומות שבעולם, ונתערכ טוב ברע, ורע בטעו – וקר אל משה, כל הנשומות שהם סוד אוור יקר שהם הנשומות בכלל, נתגלה אל משה, בסוד א' זעירא, בסוד א' היא נחלקה י"ז למטה י"ז למעלה, שהם סוד זעיר, שיורדין בו הנשומות בתרין חילוקין אלו דהינו י"ז למעלה הם נשומות מסיטרא דטוב הם מצד הבל, ואח"ב י"ז למטה, תבה זה אל זה ו"פ' י"ז חרוי קין, נמצא שרמוים וכך כל הנשומות שיוצאות מתרין סטרין..... כג

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשנת תזריע ..... כד

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשנת תזריע ..... כד

י. "מורור" על שם י' דאתפרש מן ה', ודא גרים לנו וימררו את חיים, איזה מورو, קרואן לי מריה כי המר שדי לי, יוד מן שדי רישומו דברית דיביב משה בערב רב, בגין דא נחיתת משה מן דרגנא ..... כד

יא. אמר רבנן גמליאל כל מי שלא אמר ג' דברים הללו בפסח דייקא לא יצא ידי חובתו, על החטא של אדם הראשון כאמור, ג' טיפין אלו שקלקל אדרה"ר, לתקון קין ואתאומתו ב', וב' תאומות של הבל הרוי שלש, ואדרה"ר ב' טיפין דיליה לא אצלו קין והבל, רק אחר כך הוליד שת בדמותו ובצלמו – אבריהם, טיפ"ה (בגימטריא) א"ב-המו"ז, נפיק מיניה פסולת ישמעאל – צח"ק בגימטריא ב' פעמיים טיפ"ה, נפיק מניה עשו – אבל יעק"ב עם סל'ם בגימטריא ג' פעמיים טיפה, הצלחה, שהיא אישם הכל פסולת ..... כה

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשנת קדושים ..... כו

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשנת קדושים ..... כו

יב. עניין ירידת נשמה זהה העולם לתקון גוף של מעלה, لكن אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשומות שבגוף, זה שכותוב: "אלקים מושיב ייחדים" בזה העולם, כדי לנガול כל הנשומות ההולכים ערטילאיין – יציאת נשמות מן העולם, כדמיון יציאת מצרים, להעלות ניצוצות הנירחות, בסוד: וירא יעקב כי יש שבר מאין תבירין למצרים, רדו שמה להעלותם, וכן היה שגם ערב רב עלה עליהם – כן הצדיק, מוריד שאל וייל ניצוצות עמו – במוות כהן גדול, הילך ההווג נפש בשגגה לעירו, כי אז מעלה כל מאריך דידיינא עמו כל הנשומות ..... כו

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשנת ברה ..... כז

ח הערב רב על פי ספר הקירוש מגלה עמוקות על התורה

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת בהר ..... בז
יג. וישבתם לבמה בארץכם, אותיות ח"ט לא היו בשבעתים, עד שבא ענן ומילל בחורם חטא ישראל – אעפ" שגמ בענגל אמר משה "אנא חטא העם הזה", על ערב רב קאמר, אבל על ישראל לא כתיב, אה"כ בימי שלמה נתהפכו אתוון וישבו ב"טה, אה"כ מה מראות עיניהם עניין תרין אתוון ..... כו

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת בחיקותי ..... כה

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת בחיקותי ..... כה
יד. יעקב בנין דלא הוה ביה פסולת, כתוב בזוריון במלות: "וישכן ישראל בטח ברוד עין יעקב", ואתומר בצעת הגאולה: "ה' בدد ינהנו ואין עמו אל נכר", לא תערוכן בהזו ערוכביה הגנורים, בשבל זה אין מקבלין גרים לעתיד לבוא, דעל זרע יעקב כתיב "גפן ממצרים תסיע", מה גפן לא מקבל הרכבה ממין אחר, כן זרעו הוי שומרים אותן ברית, ולא מקבלין הרכבה ממין אחר – דפסולות ד Abram גורם לישמעאל, ופסולות ד יצחק נרם לעשו, דאישתעבידו לבנויה בסוף במלות ..... כה

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת שלח ..... כט

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת שלח לך ..... בט
ט. במדבר הזה יתמו ושם ימותו, ומשה ום רבו שלו אסתלקו לעילא מעלמא דלעילא אינון, וכל אלה שמתו הוי מן ערב רב, כמו שכותב "זיהו המותמים", הדיווים, שבחייהם קריים מותם ..... בט

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת קרח ..... ל

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת קרח ..... ל
טו. "וינה פרכ מטה אהן לבית לוי", סוד פר"ח הוא סוד רפ"ח ניצוצות – משה כשבוזיא ישראל ממצרים העלה ר"ב ניצוצות – כי מתחלה היה מוטל על יוסף הצדיק שירד למצרי לשבור בר, זה שכותוב: "רב עוד יוסף בני ח'", ועלי אמר פרעה הן עם בני ישראל ר"ב ועצום ממןנו, שייעלו רב ניצוצות, הכה נתחכמי ל", פן ירבה מולי למד' ו"ו על פ"ו ניצוצות הנשארות שעלה משה אל האלקים לתתקן אלו פ"ז ניצוצות, ונוסף גם הוא, גם ערב רב עלו אתם, גם את זה לעומת זה, ב' פעמים ג"ס בנימטריא אלה"ם, אה"כ בא משה יוקח את עצמות יוסף להעלות הנשארות – ועל זה היה מחולקתו של קרח, "רב לכם", אתם חושבין שאתם העליות הניצוצות, שאנו כן, כי כל העדה כ"לם ק"דושים ר"ת

ק"ץ, אלקים השיב: "המעט מכם", אם יש כח בכם לבסם ולהמתיק ק"ט מנין מע"ט, כמו שכתו אצל משה "ותחסרנו מע"ט מלאקים", רב לכם בני לוי, ר"ל הלא אין כח בכם להעלות ק"ט צירופי אלקים שהוא מע"ט, וא"כ איך יעלה על דעתיכם שאתם יש כח בידכם להעלות רב ניצוצות – קריית מלך ר"ב, על רב ניצוצות, אלקים בארכמנותיה נודע למשג"ב, בנימטריא משה, שהוא היה א"ש אלקים, וביסם והמתיק כל הניצוצות, והנה פר"ח מטה אהן, פרח במילואו פ"א ר"יש ח"ת, בנימטריא מטטרון"ז ש"ר הפנויים שהוא סוד מ"טה א"הן ל"בית ל"ז, ראש תיבות בנימטריא מכאל", ולפי שקרה היה קין, עליו איתמר שאiot פנוי רשע לא טוב, הלא אם תטיב שתות, ונורמז בס"ת רפ"ח, פ"א ר"יש ח"ת, שאם תאמור כי קrho נלגול שלו קין דשrankו ויחרקו חrho עליו שר של נינהם, שביו"ז – בוטח בעשרו הוא יפל נאמר על קrho וכעה צדיקים יפרחו, ועל סוד רפ"ח צדיק כתמר יפרח ס"ת קrho .....

ל.....
יז. לפי שרצה קrho להיות מלך ולהיות למעלה ראש, היה מן הבלועים עד תחום למטה, ולפי שרצה להיות כהן גדול, כי היה בכורו, لكن היה מן השרופים – קrho לא טיפש היה, ומטעני הארון היה, התרעם על משה ואהרן שכל התלאות והרפהתקאות דודו עלי'יו דישראל בא מן הערב רב, והנה התרעם על שנרמו להם עגל, כי משה גרם בלקחו ערב רב, זה שאמר הקב"ה כי שחת עמק, ולא עמי ואהרן, העיקר יונגו"י את העם אשר עשו את העגל – ר"ב לכם, אתם הגורמים ערב רב, כי כל הצרות הצורות הבאו עליינו, הכל בא מכם, כי כל העדה כולם קדושים הם מסיטרא דקדושה, והם תוו"ך, כמו שכותוב: "זונקדשתי בתוך בני ישראל", וכמו"ש גבי עקיב עשרה שהם סוד הקדושה: ויבאו בתוך הבאים לשבור אוכל, כי קודש ישראל לה' ראשית תבואה, ובינוי דערב رب הם הקליפה אשר סביב המוח, ומישה סבר שתהיה הקליפה ג"כ מתוקנת לכונס בתוך הקדשה, لكن לך עמו, כי לעתיד לבוא כשייבור רוח הטומאה"ה מן הארץ, יהיה כן.....לב

יה. שלמה המלך לקח אלף נשים, להכנייע אלף כוחות הטומאה ונם כל השרים, זה שכותוב כאן בקרח: ובתוכ"ם ה', שישראל הם התוו"ך, כי ישראל הם כליו של הקב"ה, והקב"ה יוכל מעצמותו נתן בהם – חלך האמורה נשמי, ונשmeta ישראל וחכמתון, הוא חלק אלוק ממועל, לא עשה כן כלל גני, זהה אמר קrho: ומדוע תתגשאו? הלא אתם גורמות לנו הצרות בענין עגל שלקחת ערב רב, וכל המאורעות, מותאננים, וקברות התאותה, הכל בא מכם ..... לג

ו' הערכ רב על פי ספר הקירוש מגלה עמוקות על התורה

יט. גם דתנן ואבירם אמרו למשה, והוסיפו כי שתים רעות שהיה לישראל, שואה גרם תרין בזיעי, דהינו לב' חורבנן, חורבן א' על ע"ז ג"ע ש"ד, הוא עון עגל, שאו קרכו פקודות העם לסוף כ"ד דורות נגבה חוב זה, ובית שני עברו מרגלים, בכיה של ח股 נרמה בית שני, שעבור שנאת ח股 נחרב בית שני – המעת כי העליתנו מארץ מצרים, העלייה אשר העליתנו מארץ מצרים, היהת מכם שגרמת להמיתנו במדבר, כי אלו לא לקחת ערבי רב אשר עללה אתכם, ז"ש כי שחת עמק אשר העלית מארץ מצרים, הרוי תלה העלייה במשה, לא די שבזה אתה הגורם שהחטאנו בעגל, אף גם זאת גרמת לנו שלא נבא לאرض ישראל, אתה הוא הגורם שלא תתן לנו נחלת שדה וכורם, כי למה הסכמת בשלהית מרגלים – על ענן עגלו השיב משה לקרה שמענו נא בני לוי, שמע"ז נא רמו על שמעון, בני לוי רמו ללו, כי אמרו איש אל אחיו לכו ונהרגנו וננו, אותו החטא גרם שירד יוסף למצרים, והוצרך משה להעלות אותם ע"ז טם של כספ' שהי' כתוב עליון עללה שור, ואוטו טם זרך מיכחה לאש, יצא העגל הזה, והם הנורמץ ולא הוא – ולודtan ולבאים כשראה משה לזרות שפטים, התפלל לפני הקבר'ה שהוא לא חטא בשתיים רעות אלו על שלחקה ערבי רב אשר בשער חמוריים בשרים, אמר לפני הקבר'ה: לא חמור אחד מהם נשאתי, אף שלא מוחתי ערבי לרילך עמנו, וכי נשאתי אותם על כנפי נשרים כאשר ישא האומן את היזוק, כאשר הוא עושה לשם רבו של נשמות קדשות, ועל דבר מרגלים ולא הרעותי את אחד מהן, אף וויתר הדבר בעני בענין שליחות המרגלים, מ"מ לא לדרעה עשית, רק לטובה נתכוונתי – ז"ש אתם הmittם את ע"ם י"י ר"ת ע"ג' מרגלים, הלא בשתיים אלו אתם גורמיין, לפי משה אמר בקר וודע י"י את אשר לו, ז"ש שכונתם לחروف להקב"ה בעצמו ובתותו, ולכן לך משה ס"ת בחיקו בזאת תדעון .....

ב. לפי שבד משה היה המטה הזה, ובזה נתגנאה קrho בשעה שזכה הקבר'ה על סוד תכלת בפרשה שלפניה, لكن הלביש הוא ר"ן איש טליתות שכולן תכלת, כי כל העדה כלם קדושים – וישראל משה ויפול על פניו, שחדרו על אשת איש, ועל אותה אש"ת אי"ש שהיה סוד נפש יקרה, הצד שאמר הקבר'ה לך אשת זוגנים וננו, החדרו ואמר רב לכם, שאתם רוצים להעלות ר"ב ניצוצות בסוד ערבי ר"ב אשר עללה אתם מז רפ"ח ניצוצות שלא העלה משה רק ר"ב, ונשאו מניין אלקים, ומזה עלה אל אלקים, למתק ג"כ אלו פ"ו ניצוצות מניין אלקים, ז"ש לו קrho: רב לכם, אתם לבכם רוצים לירש כל הקדושה, כי כל העדה קדושים ובתוכם י"י ויש להם יכולת להוציא מן קליפה לעשות תז"ך, ומדוע תנשאו, זה נפל משה על פניו, וזאת ליקח קטורת, כי סמוך

הערב רב על פי ספר הקירוש מגלה עמוקות על התורה יא

זה שאמור ואשת איש נפש יקרה הצד, איתא שם במשל: היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה, לכן צוה ליקח מהותות .....

כא. נזרקה בקרחה והמת נשח הקדרמוני, רוח של קין, כדאיתא ביה "שבעתים יוקם קין" את כל נתן, כי כל עשרו של קרה האלך לנוקבא דתתומא רכبا עבר זה, ג"ע ו"כלון" ימצע, בהיפוך אותו יון, והחרפו לא תמהה, הוא רצה להפוך קליפת יון, ונהפכה לו, עד שחרפטו לא תמהה, כי קנאת המת גבר, קשה כשאול קנאה, ולא יHamol ביום נקם בשעה שאמור משה אם בריאה יברא .....

כב. נעשה מן קר קבר, ונתחלק בקר לcker – ברכה לראש משביר, על משה שהיה שוחר טוב ומבקש רצון מי"י במה שאמר בקר וידוע יי', כי אז סיטרא דחחד בעולם בברך חסידיך – אבל על קרה איתמר מונע ב"ר יקבתו לא"ם, כי עיקר חילוקתו על ר"ב ניצוצות של רפ"ח שהעה משה עם ערבי ר"ב אשר עלו אתם, ואיזה מונע ב"ר – אך טוב לישראל אלקים לב"ב, וקין והבל דאיינון עתה קרה ומולוקתם הראשון, דין אמר חולין סוד קל"ד, דין א' פרה באוירא, על איינון רפ"ח ניצוצין, נחלקו גם עתה, באו לחולקה זו, וכעהה צדיקים יפרחו על סוד רפ"ח .....

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשנת חזקיה .....lett ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשנת חזקיה .....lett

כג. אוטם שיצאו ממצרים שנגירה עליהם מיתה, לא היו רואים במדבר נחת רוח ולא רוח טבה, וכן הכתוב אומר ובניהם ידו רועם במדבר וכו', אמר רבי עקיבא כשהיו מגלים התגרים סל של פירות היו מותים וכו', הענן שתרעומתן היה על התורה שבבעלפה, וערב רב לא היה יכולן להבין תורה שבבעלפה, זה שכותב וווחק המובה נחת להשכילים, שמע מינה שענן תרעומתן היה על ההשכלה על לחם אבירים, כי הם לא אכלו את המן, רק תמצית שלמן ירד אחר כך להם, שנעשה מניינו, ומשם אוכלים הם, וכן פתחו בשנים, לחם ומים, (מים בח" נפשינו כזח, כי המן נמס להם בימים, לכן אמרו ק"ל, ב' דברים קלים) ....lett

כד. ישראל השוו עבד לקונו ודברו בלחם שבא להם מן השמיים ובמים שבא להם מן הארץ, והוא שלא כדרך העולם שהמים בא מלמעלה למטר השמיים נשטה מים והארץ מוציאיה להם, לכן כשבאו סמוך לארץ ישראל שראו אלו השמי מדריגות בארץיהם היפוך סדר העולם, לכן באו הוציאו דבה, שמעו שלא יבואו לארץ ישראל, שלא היה יכול לטעום אותו הדור מפירות הארץ כלום, א"ר עקיבא כשהיה מגלים להם

הערכ רב על פי ספר הקירוש מגלה עמוקות על התורה

הmul הבא מין פירות הארץ היו מותים, שנאמר אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה וכו', הם שרגנו וידבר העם הם השיכום למה העליתנו ממצרים למות במדבר, שלא זכינו לשום טובה בעולם, אין להם על פי הטבע מלמטה רק מלמעלה, ואין מים מלמעלה על פי הטבע רק מלמטה – ואלו שייצאו ממצרים לא היו יכולין להרן על המים, כי גם כן במצבים לא היה להם מטר מלמעלה, זהה חזרו ונרנו על הלוחם בלבד, נפשינו קזה בלחום הקלוקל, שוה עיקר תרעומתן, ולא הזכירו המים – ולפי שדברו על הלוחם ועל מים, لكن על לחם שלח "נחש עפר לחמו", וננד המים שלח בהם שרפאים, שאין מים לכבות האש השרפ, ויינשכו את העם, הם שייצאו ממצרים, שלא רגנו רק בלחם בלבד, כי גם שם מים מלמטה – וימת עם רב, הם ערבי רב שעלו אתם, שהיו משאר אומות שיש לחם מטר מלמעלה, עליהם אמר רב בקמץ, וכי האעם אל משה, הם אותן שקלקלו בלחם, חטאנו כי דברינו ב"י וכך, הם אילו שדרבו בלחם בלבד, וידוע שהמן בא שם יי' ולא ממש של אלקים, והם באו לתקון חטא של לחם שדברו נפשינו קזה, لكن אמרו התפלל אל יי' ויסר מעלינו הנחש שהוא בא עבור לחם – ויתפלל משהبعد העם סתם, לא קאמור بعد מה, כי לא היה יודע אם חזרו נחש דלעיל לאთערא.....

כה. גנות הזה של אדום הוא על עון לשון הרע – וידבר העם באלים ובמשה למה העליתנו מארץ מצרים, בכל גליות אנו ישבין תחת ק"ל משירין דיליה, ומoid כשותטו רוריין ישראל לשון הרע, מותעורהין כל הנחשים, וישראל ראו שהכל תלוי באנו תנין גדור רובי בתוך יארויו, לכן בקשו ויסר מעלינו את הנחש – במסורת נ"פ זימר, ויסר הערב מפרעה ומכל עבדיו, יסר את הנחש, ויסר את אופן מרכבותיו, פרעה היה התניין ועליו היה תלוי כל הערכוביא, ז"ש ויסר את הערוב ויסר את אופן מרכבותיו אופני מרכבותיו מבעי למימר או אופן מרכבותו אבל בזה האופן תלזין כל המרכבות, או שבקשׁו על ערבי רב שהיה אתם וגימה להם ערוכביה בישא, ז"ש ויסר את הערב שם ערבי רב, או ויסר את הנחש, כי לא נחש ביעקב, لكن אמר הנחש בלשון יחיד, כי בזה הנחש תלזין כל המרכבות, אפ"ן בני סמא"ל, כל המרכבות בנזין עליו, لكن עשה משה נחש נחותה, כי ההרים הרי נחותה, והביט אל הנחש וחוי, כי גנות מכפרת עון, והפסוק אומר: "לכן גלה עמי מבלי דעת", ר"ל שאינם רוצים לידע שהם גנות, ואין מקבלים על גולחה עליהם, אבל והביט אל לשון הרע שדיבר, וזרקו אותו לנוקבא דתוזמא רבא, וכשabit האדם באלו עניינים אז וחי .....

מכ

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשנות בלק.....מד

כט. ויאמר מוֹאָב אֶל מִדְיָן עַתָּה יְלִחְמֵן הַקָּהָל הַזֶּה עַל עֲרָב רֵב שָׁהָם אַיִּם עַוְדִין בַּתְּפִקְדוֹ שֶׁל הַקָּבָ"ה, כְּלֹחָ"ךְ הַשּׂוֹר, כְּמוֹ שְׁחַטָּא יִשְׂרָאֵל בְּעַנְּן עֲשִׂיָּת הַעֲנָל, מֹזה הִיה מִתְיִירָא מוֹאָב .....

כז. הפעם הראשון אמר ארם ינחני בלק לכה ארה לי יעקב הם הערב רב שעשו עגל – ולכה זועמה יישראל על כל יישראל .....

כח. ויאמר אל עמו, ע' עכומה, ולקט כסף, הם סוד ניצוצות טהורות שעלו עמו מנין ר"ב מן רפ"ח ניצוץין, ז"ש גם עבר ר"ב עליה אתם, ז"ש וינר מוֹאָב מִפְנֵי הָעָם כִּי ר"ב הָוא, שַׁהַעֲלָוּ רֵב נִצּוּצָה עָמָם וְנִשְׁאָר מִנֵּן אַלְקִים, וּמֹשֶׁה עַלְהָא לְאַלְקִים לְתַקְנוּ עוֹד פ"ז נִצּוּצָה – הַז עַם יְצָא מִמְצָרִים, עֲרָב רֵב עַל רֵב נִצּוּצָה שְׁיעִילָוּ אַתֶּם .....

כט. בלעם אמר על עצמו "זהתי אחחרתי כמו הו", שראה שיש לו ניקחה סוף תיבות של אבאות ועלותם בנימטריא ישרים, כי אבראהם יצחק יעקב ס"ת קמ"ב, עלה אמר יוחשע כשהראה עגל שנורו יונוס ווומברום בניו דברלים ק"ויל מלחמה במחנה שהוא ר"ת קמ"ב, שהוא בלעם, כי מכחו בא העגל, והוא צח נטיל עתה בלעם שהליך לקלל יישראל, כדאיתא בזוהר שני נעריו עמו אלו הכהפים והכהחות של בניו לך עמו רכת שכנה לה נשפי עם שונא שלום, אז אסקה לבלעם בגנידא השיב מיליהו נפשין לא תדרוש שלום וטובותם, لكن קראו שונא שלום – יונר מוֹאָב מִפְנֵי הָעָם הָם הָעֲרָב רֵב, ז"ש כי רב ה"ז: עַל עֲרָב רֵב, אַכְל מִפְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַהֲוָה לו שׁוֹם מַוְאָרָךְ וַיָּקוֹצֵן מִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל .....

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשנת פנחס.....מו

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשנת פנחס .....

לו. המגיפה הייתה לטובתן של יישראל, כדי שכל ערבי رب שהיז בישראל ספו תמו מן בלהות, כדברי רשב"י שכל אותן כ"ד אלף שמותו היו משפט שמעון, מאינון ערבי رب שנטניריו ונתרבעו בשם מעון – ז"ש ויהו המתים, שכבר מתו כמה פעמים, במתואננים, במרגלים, בעגל – מישראל לא מת שם אחד מהם – לא היה יכול לבוא לאرض ישראל שהוא תוך של כל העולם, עד שמותו כל אינון קליפות קוצים בכרם ונשאו מזרוף ומזוקק .....

לא. لكن התחל פרשה זו פנה בן אלעזר השיב את חמותי בקנאו את קנאתי, בכדי שייהיו ישראל תוך, והקליפה נפללה מהם – ז"ש ויהי אחר

יד הערכ רב על פי ספר הקדוש מגלה עמוקות על התורה

המנוגה, שנגפּ יי' את ערב רב אשר עלה אתם — והכתוב אומר: "ז'קו' יי' ירשו ארץ", כישוע מרים יכרתו, וכן הכתוב אומר: קרני רשעים אנדע, אז תרוממנה קרנות צדיק — لكن עתה מה חדש התחל שאו את ראש בני ישראל, ליתן להם נשיאות ראש ..... מז'

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת ואותנן ..... מה

ספר מגלה עמוקות על התורה — פרשת ואותנן ..... מה
לב. אמר רב לך, רמז לו שהוא לך ערך ב' עמו, והם גרמו את העגל —
ועל מריגלים אמר לך, כמו שכחוב שלח לך אנשים, והקב"ה לא שלח,
רק לך, אני מצוה אותך, באופן שבתייבת רב לך רמז לו שבעשיהם
חטא ..... מה

לג. הוצרך משה להיות קבור בדבר בעבור העגל, לפי שהוציא שם רע על
בתולות ישראל, שהקב"ה אמר לך רד כי שחת עמק, ר"ל ערב רב,
והוא אמר למה ה' יחרה אפק בעמק על ישראל בעצמו, ועי' שהוציא
שם רע עליהם הוצרך להיות אצלם, לקיים קרא ולוי תהיה לאשה ולא
יכול לשולח כל ימיו ..... מה

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת זוזת הברכה ..... ג

ספר מגלה עמוקות על התורה — פרשת זוזת הברכה ..... ג

لد. בוגרמא סוכה: מהא ועשרים זקנים ומהם כמה נביאים תקנו שמונה
עשרה על הסדר — טעם זה המנין של ק"ד, לפי שבאו להמתיק ק"ד
צירופים של אלקים — וזה סוד ומשה עלה אל האלקים, וכן היה בהר
ק"ד يوم, והוא ימיו מהא ועשרים, להמתיק ק"ד בתים של אלקים —
לכן לקחו ערב רב ק"ד גנטריין בעגל ואמרו עשה לנו אלקים אשר ילו
לפנינו, ק"ב בתים של אלקים, לנו ירדו לך' ק"ד גנטריין, ק"ד רבוע של
מלאכי חבלה, ופרקן עטרות שלהם, שהוא שם המפורש, כי מן ה' עשו
אלקים ..... ג

לה. שכן בימי שלמה שעשו בימי שלום כל המשוחיתים, והוא שלום בין לבין
חרום מלך צור, שהויריד שם שר א', והויריד לו' מדורו גינהם, ונכנע
כל כוחות הדין, גם היא בא מלכת שבא ונתקה מהא ועשרים כיכרים
זהב לשולמה, וכן הקריבו אז מהא ועשרים אלף צאן, להמתיק ק"ד
כוחות של אלקים, כי המשפט לאלקים הוא, וכן כל עיר שיש בה מהא
ועשרים אנשים, מעמידין בה סנהדרי קטנה, וכן הוצרכו להיות ק"ד
זקנים, להמתיק ק"ד ב"ד של אלקים ..... ג

ספר מגלה עמוקות על התורה

פרשת תולדות

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת תולדות

.א.

וערב רב באמצע סימנים סער ויניקותם מן ה' אחרונה הרי
סערה

וישב יצחק בוגר יצחק בוגר בני תורה שהוא סוד יג' מכילין דרhamyi
יג' פ' אהוה ויג' פ' הויה משה ואליהו שם הכלל תורה שבכתב
ושבע"פ כמש"ה (עמוס א) בסופה ובשערו" דרכו משה ותשם בסוף ואליהו
עליה בסערה הוא נוטריקון יסוד שהכל תלוי בו יסוד נוטריקון ד' סופה
ומערה דרכו ונרמו במלת סופה הרין ב"ד אדני אלהים ה"ס שאוחזין בה
סער דהינו מסטרא דשמאלא סמאל שהוא אש ומימין רחוב שהוא מים.
בר"מ פ' פנחס וערב רב באמצע סימנים סער ויניקותם מן ה' אחרונה הרי
סערה.

.ב.

בשעת מנהה מתעורר מדת הדין, כי פנה يوم כי ינטו צללי
ערב, לכן צריך ליזהר ביוטר בתפלת מנהה כמו שאמר יעקב
מנהה היא שלוחה לאדוני לעשו, עבור עשו שבא שולtan
דידיה בסוד וירא העם כי בשש, באה שעה שית שעתינו
בתראין דיומא, בסוד ערב רב

ולפי שיצחק תיקון תפילה מנהה התהיל בהפילה תהילה ויצא יצחק
לפנות ערב כי או מתעורר מדת הדין כי פנה يوم (ירמיה ז) כי

ינטו צללי ערב لكن צריך ליזהר ביותר בתפלת מנהה כמ"ש יעקב (בראשית לב) מנהה היא שלוחה לאדוני לעשו עברו עשו שבא שלטן דידי' בסוד וירא העם כי (שמות לב) בשש באה שעה שת שעתין בתראין דיומא בסוד ערב רב لكن קראה עشك כי שם המקטרגן עומד והתעשקו עמו בנגד תפלות ערבית (תהלים קב) תשח חושך ויהי לילה בו תרמוש כל חיתו יער קראה שטנה אבל נגד התפלות שהריות שאו (אויב לח) רבה אמונה נתק בסוד אהבה רבה (אויב לח) ויריעו כל בני אלוהים (בראשית מד) הבוקר אור והאנשיים שלוחו המה וחותמייהם אמר רחובות כי שם הרחיב ד' לנו ואידלי יומה ואידלי קצירה ופרינו לפि שכל התפלות של כל ימי החול מקבלין בשבת כי כל ז' ימים יונקון משבת ג' מקמי שבת ונ' לבתר שבת בסוד תוספת נפש רוח נשמה ז"ש ויעל משם באדר שבע שהוא שבת קודש שכולם עולמים דרך שם.

פרק ו' וישלה

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת וישלה

.ג.

תפילת המנהה צריכין אנו ליזהר בה יותר, לפי שהיא שלוחה עברו מדתו של יצחק שיווק ממונה עשו, כמו שכתוב: אווי נא לנו כי פנה יום כי יント צללי ערב, لكن וירא העם כי באו שיש, והגיע ערב רב זמן יניקת החיצוניים – והנה גם הוא אחרינו, תפילת ערבית שתיקון יעקב כי – תפילת שחרירתי כי הבוקר אור והאנשיים שלוחו המה וחותמייהם, ברון יחד ככבי בקר, אז ויריעו כל המקטרגים

והנה למדנו רוז'ל כל סדר התפלות מיעקב ולדעתנו נרמזין בפסוק מנהה היא שלוחה לאדוני לעשו ר'יל תפילת המנהה צריכין אנו

הערב רב על פי ספר הקירוש מגלה עמוקות על התורה ז

ליזהר בה יותר לפי שהוא שלוחה עבור מידתו של יצחק שיוינק ממנה עשו כמ"ש (ירמיי ז) אווי נא לנו כי פנה יום כי ינטו צללי ערב לכן (שמות לב) וירא העם כי באוSSH והגעה ערב רב זמן ינicket החיצונים והנה גם הוא אחראנו הפלת ערבית שתיקון יעקב ויצו גם את השני גם את השלישי השלישיה הן שלשה משמרות של לילה גם כל החולבים אחרא העדרים הפלת שחരית (בראשית מד) כי הבוקר אור והאנשים שלחו המה ותמוריהם (איוב לה) ברוזן יחד בכבי בקר או ויריעו כל המקטרנים.

פרק ויגש

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת ויגש

. ז.

ערב רב עלה אתם, רפ"ח ניצוצות שהעלו ממצרים מנין ר"ב – כי ירדו לשבור ב"ר – ערב ר"ב – מנין רב עלה אתם – ו يوسف ישית ידו על עניין, כי יוסף הורד ממצרים לשבור ב"ר, שהוא צדיק אוכל לשובע נפשו, לתקון הנפשות – גם עלה, ג"ס ערב רב עלה

או רמו גם על ערב רב עלה אתם שהוא ג"ב על רפ"ח ניצוצות שהעלו ממצרים מנין ר"ב כי ירדו לשבור ב"ר ז"ש ערב ר"ב מנין רב עלה אתם ו يوسف ישית ידו על עניין כי יוסף הורד ממצרים לשבור ב"ר שהוא צדיק אוכל לשובע נפשו לתקון הנפשות גם עלה ג"ס ערב רב עלה וממי באין אלו הניצוצות ו יוסף וג'ו.

.ה.

ק"ל שנה של יעקב אבינו, בנגד ק"ל שנים שהולד אדים הראשון רוחין שדין ולילין – כשנולד משה אז כלו ופסקו כולם – יעקב אמר לבניו רדו שם ונחיה שם ולא נמות, לבא בקדושה ולא בקילפה, שרגליה יורדת מות – רדו שם"ה אותיות משה, כי מן רדו צריך לנכות כל פ' שנה של משה, שאז הי' הנשומות מסיטרא דטוב, נשארין רק ק"ל שנה, בנגד ק"ל שנה של אהה"ר שהולד שידים, ואח"כ הولد שת בדמותו ובצלמו כן לאחר ק"ל שנה שהיו במצרים נשארו פ' שנה של משה שהוא דמות ש"ת – שופריה דיעקב, "ספרה מלשון תיקון", מעין שופריה דאהה"ר – פרעה שידע זה, אמר כל טוב ארץ מצרים לכם הוא – ואותם הנשומות מל יוסף במצרים כדי לצרף וללבן אותם – וניצוצות אלו באו בדור המבול ובדור הפלגה, גם הם חטאו בעון זה שהשחיתו זרעם – ויוסף ברית العليון הכנסיס והחזיר אותן לקדושה זה סוד ואת העם העיר יוסף לערים מקצת גבול מצרים, אלו שהעיר יוסף הם אותם שמול וטלטלים לצרפתם ولלבנים, אלו הם ערבי רב, זה שאמר יעקב רב עוד יוסף בני חי, שיווסף החיה בברית מילה ערבי רב שמאל אותם, ולפי הארץ מצרים ערות הארץ ו يوسف סוד ברית לנו גלו לשם, וע"י יוסף ניתקן הכל

ימי מגורי מאה ושלשים שנה מעט ורעים כדי להתקן עון אהה"ר באותן ק"ל שנה עמד בימי ניחון והולד שידיין רוחין ולילין לנו קרואן רעים סוד אלו השדים הנבראים מבعلي קריין הם טפות NAMES קדשות שמתלבשים בגוף שידיין ולילין הנעשים מן אשה זורה לילית וחוזרים להיות רעים מצד הרע ואמנם אלו הנשומות היו צרכין תיקון זם והקל נשמע בית פרעה על אותן NAMES העשוקות שהיו מסטרא דليلית ופרעה היא פ"ה ר"ע תנין גדול הרובץ בתוך יארוי לנו נור כל הבן הילוד היאורה תשילכו כי אורה דבר היאורה נקייה בסוד דג דגה חובל חבלה וכן לנו כל ק"ל שנים הראשונים שהיו ישראל במצרים כל אותן

הנשומות שנולדו בק"ל שנים הראשונים هي אותן טיפין שהוליד אדה"ר באוטן ק"ל שנים בשידין רוחין ולילין וכשנולד משה או כלו ופסקו כלם והוא התחיל להיות מצד הטוב ולא מצד הרע בראשונים ז"ס ותרא אותו כי טוב הוא ותרא בני אדה"ר ז"ש בזוהר שאו נתקן חטא חוה ותרא האשיה כי טוב העז למאכל הנה יעקב אמר לבניו רדו שמה ונחיה ממש ולא נמות לבא בקדושה ולא בקילפה שרגליה יורדת מות רדו שמה אותן מותה משה כי מן רדו צריך לנכות כל פ' שנה של משה שאו هي הנשומות מסיטרא דטוב נמצא שלא נשארו רק ק"ל שנה נגד ק"ל שנה של אדה"ר שהוליד שידים ואח"כ הוליד שת בדמותו ובצלמו כן לאחר ק"ל שנה שהיו במצרים נשארו פ' שנה של משה שהוא דמות ש"ת ז"ש כי מן הימים הזורנים משירתו שהוא ה"ד דוגמת ש"ת ועוד אותו יום כל הבן הילוד היה מין סוד יאהה שהוא ליל"י ושופרי" דעדת אדה"ר ופרעה שידע זה ברוחו שמים שפה מלשון תיקון מעין שופרי" דאדת איזוב כז) אמר כל טוב ארץ מצרים לכם הוא ואותם הנשומות מל יומפ' במצרים כדי לצרף וללבן אותם וניצוצות אלו בא בדור המבול ובדור הפלגה גם הם חטאו בעון זה שהשחיתו זרעם ויומפ' ברית העליון הכנים והזהיר אותם לקדושה זה סוד ואת העם העברי יומפ' לערים מקצת גבול מצרים אלו שהעביר יוסף הם אותם שמאל וטלטלים לצרף וללבנם ואלו הם ערבי רב ז"ש יעקב רב עוד יוסף בני חי שיוסף החיה בברית מילה ערבי רב שמאל אותם ולפי הארץ מצרים ערות הארץ ו יוסף סוד ברית לבן גלו לשם וע"י יוסף ניתקן הכל ז"ש מקצת גבול מצרים שהוא סוד ערות העביר אותם עלאות ברית קודש.

פרשת וארא

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת וארא

ג.

לפי שאחרן בא מ טוב של קין, לנכו הוצרך הקב"ה לעשותות נס במטה של אהרן, "מהרסיך ומחרביך ממך יצאו", זה הסוד של "ויקהילו העם אל אהרן", שהם ערבות רב בניי דקין, והשיב למשה: "אתה ידעת את העם כי ברע הוא", שהם ניתلين ברע של קין, והוא מ טוב של קין, לנכו באו אליו ולפי שאחרן בא מ טוב של קין לנכו הוצרך הקב"ה לעשותות נס במטה של אהרן לקיים קרא (ישעי מט) מהרסיך ומחרביך ממך יצאו וזה רוא ויקהילו העם אל אהרן שהם ערבות רב בניי דקין והשיב למשה אתה ידעת את העם כי ברע הוא שהם ניתلين ברע של קין והוא מ טוב של קין לנכו באו אליו וכן במקום זה אמר אל אהרן.

פרשת בא

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת בא

. ז.

גם ערבי רב עלה אתם, מחלוקת במכילתא כמה היו הערבי רב, חד אמר: "ק"ץ רבוֹא", וחיד אמר: "ר"ם רבוֹא", וחיד אמר: "ש"ס רבוֹא" – מפרש המחלוקת בדרך הפשט, ובדרך הקבלה – לפי שמשה רוזא דעמדוֹא דאמצעיתא דמקנו ביצירה, לכן הערבי רב מחייב קא אתיין

גם ערבי רב עלה אתם במכילתא חד אמר ק"ץ רבוֹא הי' ערבי רב וחיד אמר ר"ם רבוֹא וחיד אמר ש"ס רבוֹא בדרך הפשט. כתוב דודי מהרי"ש במכילתא דבאה פלני מ"ד ק"ץ רבוֹא דריש גם ערבי שהיה כל כך רב אתם ר"ל מאחר שישראלי בעצם היו ס' רבוֹא והם היו כ"כ רב כמו הם ז"ש אתם הרי כפל ס' רבוֹא ק"ץ השני דריש גם מרבה עוד כמו והוא ר"ם רבוֹא עד הקבלה יש ג' מפ"ק מבידיל בין ג' עלולות ומהפק הוא ק"ץ צירופי אלקיים נרמו במלת מפ"ק ז"ס ומשה עלה אל האלים עכ"פ הם על ק"ץ צירופים רק בהא קמייפלי מ"ד ק"ץ רבוֹא סובר שהם מן הקליפות שב下さいה תמן ק"ץ צירופים וחיד אמר שהו מן הקליפות רע שביצירה שהוא ב"פ ק"ץ הרי ר"ם כי ק"ץ דיצירה ק"ץ דעשוי"י הרי ר"ם ולפי שמשה רוזא דעמדוֹא דאמצעיתא דמקנו ביצירה לכן הערבי רב מחייב קא אתיין ונקרא עם ר"ם וחיד אמר ש"ס שהו מן החיצונים שמניע עד הצוואר וכמו שבא דוד מן עולם הבריאה לתקן צוואר זה בסוד כמנגד דוד צווארך וכופה של שרצים זו תלואה בצווארו לתקן זה לכן היו ש"ס.

פרשת תרומה

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת תרומה

.ח.

"וועשו לי מקדש ושבון-ת"י בתוכם", הרי ארר"ט בגימ' ת"י
ומתרגמינן טורי דמלטטיא ובכל דבר הקדוש מתדבקות
הקליפה, ז"ש וועשו לי מקדש ושבון ת"י, שהוא רוזא דארר"ט
בתוכם, כי הקב"ה צוה לעשויות מתחילה המשכן עם ערב רב
מאט כל איש שייה מוחא וקליפה בה

וועשו לי מקדש ושבוני בתוכם האי קרא קשיא דלאו סיפא רישא.
בזוהר מתרץ משכן בני שמ"ע שהוא סוד שיעור קומה על ה'
חלקים נחلك המשכן וכן האדם על ה' החלקים או רמו סוד קדוש ת"י שניין
מנין קדוש. ז"ס וועשו לי מקדש ושבון ת"י בתוכם לבן היי ת"י שנים
במקדש ואח"כ נחרב או בא לומר הרי ארר"ט בגימ' ת"י ומתרגמינן טורי
דמלטטיא ובכל דבר הקדוש מתדבקות הקליפה ז"ש וועשו לי מקדש
ושבן ת"י שהוא רוזא דארר"ט בתוכם כי הקב"ה צוה לעשויות מתחילה
המשכן עם ערב רב מאט כל איש שייה מוחא וקליפה בה.

פרשת ויקרא

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת ויקרא

.ט.

נחלק אדם לאחר אכילת עץ הדעת טוב ורע, לתרין בנין, קיון והבל, קיון מסיטרא דרע, הבל מסיטרא דטוב, ומהם נתערבו כל הנשומות שבعلם, ונתערב טוב ברע, ורע בטוב – ויקר אל משה, כל הנשומות שהם סוד אור יקר שהם הנשומות בכלל, נתגלה אל משה, בסוד א' זעירא, שסוד א' היא נחלהת י"ו למטה י"ו למעלה, שהם סוד עיר, שירודין בו הנשומות בתריון חילוקין אלו דהיאנו י"ו למעלה הם נשומות מסיטרא' דטוב הם מצד הבל, ואח"כ ו"י למטה, תכה זה אל זה ו"פ י"ו הרי קיון, נמצא שרמזים בכאן כל הנשומות שיוצאים מתרין סטרין

האופן ע"ז יש בצורת א' זעירא י"ו למטה הנה נרמו בכאן (משל' ב) והוון אדם יקר חרוץ נחלק אדם לאחר אכילת עץ הדעת טוב ורע לתרין בנין קין והבל קיון מסיטרא דרע הבל מסיטרא דטוב ומהם נתערבו כל הנשומות שבעלם ונתערב טוב ברע ורע בטוב ומהזה נחלהת א' לסוד בוצינה דקרדוניתא שירודים ש"ך דינים לוזיר שכן נרמו ג' כ' בשם קין והבל כי קין הוא החצי עז שהוא חשבון ק"ס לכן תרגום של עז הוא ק"ס חושבנה לדין ברין רק מהחטא של אדם הראשון סiffer בלשון הארמי וכן ג' הבל עולה כמנין קין בזה האופן ה"פ ל'ב הרי ק"ס שנייהם יחד עולה ש"ך והנה בכאן רמז דאיתמר גבי משה והנה נער בוכה שהוא סוד ש"ך שהשובה בתיה שש"ך גבורות ירדנו לעולם אבל איתмер גבי משה ותרא אותו כי טוב הוא ווז"ש ויקר אל משה-scalable הנשומות שהם סוד אור יקר שהם הנשומות בכלל נתגלה אל משה בסוד א' זעירא שסוד א' היא נחלהת י"ו למטה י"ו למעלה שהם סוד זעיר

כד הערב רב על פי ספר הקירוש מגלה עמוקות על התורה

שיזורדין בו הנשמות בתרין חילוקין אלו דהינו י"ו למעלה הם נשמות מפטר' דעתם הם מצד הכל שמן י"פ ו"י עולה ק"ס כמנין הכל שהוא ה"פ ב"ל ואח"ב ו"י למטה תבה זה אל זה ו"פ י"ו הרי קין נמצא שרמזים בכאן כל הנשמות שיזוצאים מתרין סטרין.

פרשת תזריע

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת תזריע

.י.

**"מרור" על שם י' דאתפרש מן ה', ודא גרים לון וימררו את
חייהם, איהו מרור, קרואן לי מרה כי המר שדי לי, יוד מן
שדי רשמי דברית דיהיב משה בערב רב, בגין דא נחית
משה מן דרגא**

פפסח מצה ומרור לקיביל ג' אבותה כ"א התחלו ביד אברהם הוא סוד יוד שנתנשה ביד נסיונות יצחק התחלו יוד יעקב ביד הרוי ג'
יודין לקיביל ג' עשרונים ג' מצות כ"א כוללה מעשרון עלי' איתמר
באברהם (בראשית) מהרו ג' סאים קמ"ח בני פס"ח אלו הן סאים נחלקים
על ד' דגלים שהם ד"פ הגל בנימטريا פס"ח כי אלו הן מצות כהן לוי
ישראל שמנסנין עליהם ג' ב' לקיביל ג' אבות אברהם סיטרא דחמד כהן
יצחק דין יעקב רחמים וימחר אברהם לתקן ה' של שם דאייה מצה
שלימה מסיטרא דה' מצה פרומה כד אסתלק ירך דילה שהיא ו' לבן
אומרים בפסח הילל גמור לקיביל מצה שלימה ושאינו גמור לקיביל פרומה
מרור ע"ש ו' דאתפרש מן ה' ודא גרים לון וימררו את חייהם איהו מרור
קרואן לי מרה כי המר (רות ב) שדי לי יוד מן שדי רשמי דברית דיהיב
משה בערב רב בג' נחית משה מן דרגא עיין תיקון י' בדף ב"ז.

יא.

אמר רבן גמליאל כל מי שלא אמר ג' דברים הללו בפסח דיקא לא יצא ידי חובתו, על חטאו של אדם הראשון קאמר, ג' טיפין אלו שקלקל אדה"ר, לתקן קין ותאותתו ב', וב' תאומות של הבל הרי שלש, ואדה"ר ב' טיפין דיליה לא אצלו קין והבל, רק אחר כך הוליד שת בדמותו ובצלמו – אברהם, טיפ"ה (בגימטריא) א"ב-המו"ן, נפיק מיניה פסולת ישמעאל – יצח"ק בגימטריא ב' פעמים טיפ"ה, נפיק מיניה עשו – אבל יעקב עם סל"ים בגימטריא ג' פעמים טיפה,
הצליח, שהיה איש תם בלי פסולת

ז"ש ר"ג כל מי שלא אמר ג' דברים הללו בפסח דיקא לא יצא י"ח על חובה ذ adamant קרמאה קאמר ג' טיפין אלו שקלקל אדה"ר (איוב לו) הון כל אלה יפעל אל פעמים ושלש עם גבר לתקן קין ותאותתו ב' הרי פעמים וב' תאומות של הבל הרי שלש ואדם הראשון ב' טיפין דיליה לא אצלו קין והבל רק אחר כך הוליד שת בדמותו ובצלמו טיפה תליתאי אצלה בן בוגר שלו ב"פ לא אצלה אברהם טיפה אב (בראשי יז) המז נפיק מיניה פסולות ישמעאל יצחק בני ב"פ טיפה נפיק מני עשו אבל יעקב עם סלים בני ג"פ טיפה אצלה שהי איש תם בלי פסולת. פsch לקביל אברהם שהי מקחו מב羞ור שננתנה ביוד נסויונין ולכן נקרא שבת הנadol ע"ש (הושע יד) אדם גדול בענקים. מצה לקביל יצחק שנאמר בבשורת לידה ועשה ענות מרור ע"ש יעקב שהי כמה צרות ונתקיים אצלו וימרדו את חייהם.

פרק קדושים

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת קדושים

יב.

ענין ירידת נשמה לזה העולם לתקן גוף של מעלה, לנכו אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, זה שכותוב: "אלקים מושיב יחידים" בזה העולם, כדי לנ AOL כל הנשמות הולכים ערטילאי – יציאת נשמות מן העולם, כדמיון יציאת מצרים, להעלות ניצוצות הנידחות, בסוד: וירא יעקב כי יש שבר מאניון תבירין למצרים, רדו שמה להעלותם, וכן היה שגム ערב رب עלה עמהם – כן הצדיק, מורייד שאול ויעל ניצוצות עמו – במות כהן גדול, הולך ההרוג נפש בשגגה לעירו, כי אז מעלה כל מארי דדינא עמו כל הנשמות

ענין ירידת נשמה לזה העולם לתקן גוף של מעלה לנכו אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף ז"ש אלקים מושיב יחידים בזה העולם כדי לנ AOL כל הנשמות הולכים ערטילאי ז"ש להוציא אסורים בכשורות נם להיפך יציאת נשמות מן העולם כדמיון יציאת מצרים להעלות ניצוצות הנידחות בסוד וירא יעקב כי יש שבר מאניון תבירין למצרים רדו שמה להעלותם וכן ה"י שגム ערב رب עלה עמהם כן הצדיק (שמואל ב) מורייד שאול ויעל ניצוצות עמו ז"ש מושיב יחידים ביתה שהוא בית אלקים דלעילא או מוציא אסירים בכשורות נקרא יהידים ליהידי סגולה כמו כה"ג שבמות כה"ג הולך ההרוג נפש בשגגה לעירו כי אז מעלה כל מארי דדינא עמו כל הנשמות הן בשכינה שנקראת תיבת נח כלולה תחתיהם שניים שלישים נפש רוח נשמה ז"ש מושיב יחידים ביתה דיקא על מלכות.

פרשת בהר

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת בהר

יג.

וישבתם לבטח בארץכם, אותיות ח"ט לא היו בשבטים, עד
שבא ענן ומעל בחורם חטא ישראל – אע"פ שגם בעגל אמר
משה "אנא חטא העם הזה", על ערב רב קאמר, אבל על
ישראל לא כתיב, אח"כ ביום שלמה נתהפכו אתם וישבו
ב"טה, אח"כ תה מראות עיניהם עניין תרין אתם

וישבתם לבטח בארץם בווחר שר השירים אותיות חט לא היו
שבטים עד שבא ענן ומעל בחורם חטא ישראל אע"פ שגמ
בעגל אמר משה אנא חטא העם הזה על ערב רב קאמר אבל על ישראל
לא כתיב אח"כ ביום שלמה נתהפכו אתם וישבו ב"טה אח"כ תה מראות
עיניהם עניין תרין אתם.

פרשת בחוקותי

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשタ בחוקותי

.יד.

יעקב בגין דלא הוה ביה פסולת, כתוב בזרכו בגלות: "וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב", ואתمرר בצתת הגאולה: "ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר", לא תערבען בהו ערובייא הגיורים, בשבייל זה אין מקבלין גרים לעתיד לבוא, דעת רע יעקב כתיב "גפן ממצרים תשיע", מה גפן לא מקבל הרכבה ממין אחר, כן זרווע היי שומרים אותן ברית, ולא מקבלין הרכבה ממין אחר – דפסולת דאברהם גרם לישמעאל, ופסולת דיצחק גרם לעשו, דاشתעבידו לבנוהי בסוף בגלות גם אפשר לומר שלא די שיש לנו צורות מן גוים רק א' מזיך לחבריו ועפ"י תיקונים דף ק"ז תיקון ט"ז יעקב בגין דלא הוה ביה פסולת, איתא בזרכו בגלותא: וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב, ואתمرר במפקא דפורךנא (דברים): יי' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר, לא תערבען בהו ערובייא הגיורים, בגין דאן מקבלין גרים לעתיד לבוא, דעת ליהו דרוע יעקב כתיב גפן ממצרים תשיע, מה גפן לא מקבל הרכבה ממין אחרא, כן זרעה הוה נטירן אותן ברית, ולא מקבלין הרכבה ממין אחרא, דפסולת דאברהם גרם לישמעאל, ופסולת דיצחק גרם לעשו, דاشתעבידו לבנוהי בסוף בגלות, ואם כן הפסיק מתחילה זכרתי לעתיד לבוא את בריתוי יעקוב בו, (ירמיה ב') כי אנכי נתעניך שור'ק, ר'ל מ' נ' אבות, אבל כל הזרע אמרת, שהווע יעקב, וישכון בטח בדד עין יעקב, בגין הוסיף ו' שהווע סוד יעקב (בראשית לב) כי במקלי עברתי את הירדן, ואיך נחפה שערבתה עצמן סורי הנפן נכירה, לךו נשים נכירות, הלא הנפן לא מקבל הרכבה אחרא, בגין התחליל בעקב, כי פסולת של יצחק גרם אף, ופסולת של אברהם גרם אף, שייהיו בנוי משתעבדין לסופו.

פרשת שלח

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת שלח לך

טו.

במדבר זהה יתמו ושם ימותו ומשה וס' רבוא שלו אסתלקו לעילא מעולם דלעילא איןון, וכל אלה שמותיו היו מן ערב רב, כמו שכותב "ויהי המתים", הידועים, שבחייהם קרוים מתים

במדבר זהה יתמו ושם ימותו ומשה וס' רבוא דיל' אסתלקו לעילא מעולם דלעילא איןון וכל אלה שמותיו הי' מן ערב רב כמ"ש ויהי המתים הידועים שבחייהם קרוים מתים ז"ש במדבר זהה יתמו ר' שלימות שלם היו במדבר ואסתלקו לאחר עילאה ושם אותן שבא"י ימותו אבל על אלו לא שלטה מיתה כלל ושלטנותא דסטרה אחרא לא הוא עלייתו כללו ז"ש ונגרכם על ההוא גופא שיש בכך שלם לתקון הכל כשבכלו במדבר זהה ומתעלל גוף שלם כדאשכחן בזוהר שכן הם עושים בכל יום כמ"ש במדרש שבכלليل ט' באב הלו כו וקברו להם קברים ולמהר הוציאו כרוז שיפרשו חיים מן המתים כי מתעלל גוף שלהם במקום נחש להסיר וזה מא מעלהם ור"ע שאמר (סנהדרין ק) אין להם עוה"ב ר'ל שאין צריכין לעוה"ב כי ראו על חיים ואמרו זה אליו ואנו הוו ולפי שדברי ר"ע בלשון דעתה עתורי אפי لكن אמר שבquia ר"ע לחסידותי אספו לי חמי.

פרק קרח

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת קרח

טז.

"והנה פרח מטה אהרן לבית לוי", סוד פר"ח הוא סוד רפ"ח ניצוצות – משה כשהוזיא ישראל ממצרים העלה ר"ב ניצוצות – כי מתחלה היה מוטל על יוסף הצדיק שירד למצריים לשבור בר, זה שכותוב: "רב עוד يوسف בני חי", ועלי אמר פרעה הן עם בני ישראל ר"ב ועצום ממננו, שייעלו رب ניצוצות, הבה נתחכמי ל"יו, פן ירבה מיilio למד' ו'ו על פ"ו ניצוצות הנשארות שעלה משה אל האלקים לתקן אלו פ"ו ניצוצות, ונוסף גם הוא, גם ערב רב עלו אתם, גם את זה לעומת זה, ב' פעמים ג'ם בגימטריא אלהים, אח"כ בא משה 'זיקח' את עצמות יוסף להעלות הנשארות – ועל זה היה מחלוקתו של קרח, "רב לכם", אתם חושビין שאתם העליות הניצוצות, שאינו כן, כי כל העדה כ"לם ק"דושים ר"ת ק"ד, אלקים השיב: "המעט מכט", אם יש כח בכם לבסם ולהמתיק קי"ט מנין מע"ט, כמו שכחוב אצל משה "ותחסרתו מע"ט מלאקים", רב לכם בני לוי, ר"ל הלא אין כח בכם להעלות קי"ט צירופי אלקים שהוא מע"ט, וא"כ איך יעלה על דעתיכם שאתם יש כח בידכם להעלות רב ניצוצות – קריית מלך ר"ב, על רב ניצוצות, אלקיםesarmonotiah nodu lemashgib, בגימטריא משה, שהוא היה איזש אלקים, וביסם והמתיק כל הניצוצות, והנה פר"ח מטה אהרן, פרח במילואו פ"א ריי"ש ח"ת, בגימטריא מטטרוי"ז ש"ר הפנויים שהוא סוד מ"טה א"חרון ל"בית לי"י, ראש תיבות בגימטריא מיכאל, ולפי שקרח היה קיו, עליו איתמר שאית פני רשע לא טוב, הלא אם תטיב שאט, ונורמז בס"ת רפ"ח, פ"א ריי"ש ח"ת, שם תאמר כי קרח גלגול שלו קיו דשרכו ויחרקו חרק עליו שר של גיהנם,

שכיביו – בוטח בעשרו הוא יפול נאמר על קrho וכعلا
 צדיקים יפרחו, ועל סוד רפ"ח צדיק כתמר יפרוח ס"ת קrho
 והנה פרח מטה אהרן לבית לוי סוד פר"ח הוא סוד רפ"ח ניצוצות כי
 ששה מלכין קדמאין דמיתו נתבטלו בו לא איהמר כי מיתה
 בתורה רק (בד"ה א) כל מידת הוא ע"ב ויש בכל ע"ב ג' כדי ר"ל ג'
 פעמיים כ"ד וכל kali ע"ב הוא שליש מן האורות כי האור הוא על חדר תרין
 וע"פ מ"ת הוא רפ"ח ועלו אלו אורות למעל בשבורת הכלים בסוד ורוח
 אלקים מרחתת רפ"ח מ"ת מבואר בכינוי יונה משה כשהוחזיא ישראל
 ממץרים העלה ר"ב ניצוצות כי מתחלה הי' מוטל על יוסף הצדיק שירד
 למץרים לשבור בר ז"ש (בראשית מה) רב עוד יוסף בני חי ועלי אמר
 פרעה הן עם בני ישראל ר"ב עצום ממנה שייעלו רב ניצוצות הבה
 נתחכמי לו פון ירבה מלאוי למד וזו על פ"ז ניצוצות הנשאות שעלה
 משה אל האלקים להקן אלו פ"ז ניצוצות ונוסף גם הוא גם ערב רב על
 אתם גם את זה לעומת זה ב"פ ג"מ בנימטריא אלקים אח"כ בא משה
 זיקח את עצמות יוסף להעלות הנשאות ועל זה הי' מחלוקת של קrho
 רב לכם חושבין שאתם העליות הניצוצות שאינו כן כי כל העד
 כ"לם קדושים ר"ת ק"ד אלקים השיב המעת מכם אם יש כה בכם לבם
 ולהמתיק ק"ט מנין מע"ט כ"ש אצל משה ותחסרו מעט מלאקים רב
 לכם לוי ר"ל הלא אין כה בכם להעלות ק"ט צירופי אלקים שהוא
 מע"ט וא"כ איך יעלה על דעתיכם שאתם יש כה בידכם להעלות רב
 ניצנות לנו במזמור מ"ח שהוא על סוד ב' כדי אמר (תהלים מה) קריית
 מלך ר"ב על רב ניצוצות אלקים בארכמנותי נודע למשג'ב בני משה
 שהוא הי' איש אלקים ובאים והמתיק כל הניצוצות והנה פר"ח מטה
 אהרן פרח במלואו פ"א ר"יש ח"ת בני מטטרון"ן שר הפנים שהוא סוד
 מ"טה אהרן ל"ז ר"ת בני מכאל ולפי שקרת הי' קין עלי' איהמר
 (משל' ייח) שאתה פני רשע לא טוב (בראשית ג) הלא אם תפיב שתת
 ונרמז בם"ת רפ"ח פ"א ר"יש ח"ת שאתה כי קrho גלגול שלו קין דרשקו
 ויחרקו חרב עליו שר של גיהנום שכיביו כי (פסחים ק"ט) שלוש מאות

אקלידי היו אוצרותיו ז"ש בוטח (משל' יא) בעשרו הוא יפול על קrho
ובעה צדיקים יפרחו ועל סוד רפ"ח (תהלים צא) צדיק כהמר יפרח ס"ת
קרח.

י"ז.

לפי שרצה קrho להיות מלך ולהיות למלכה ראש, היה מן
הבלתיים עד תהום למטה, ולפי שרצה להיות כהן גדול, כי
יהי בכור, וכן היה מן השרוופים – קrho לא טיפש היה,
ומתווני הארון היה, התרעם על משה ואהרן שכל התלאות
והרפתקאות דעדו עלייהו דישראל בא מון הערב רב, והנה
התרעם על שגרמו להם עגל, כי משה גרם בלקחו ערבות רב, זה
שאמר הקב"ה כי שחת עמק ולא עמי ואהרן, העיקר ייגוף
י"י את העם אשר עשו את העגל – ר"ב לכם, אתם הגורמים
ערב רב, כי כל הצרות הצרורות הבאו علينا, הכל בא מכם, כי
כל העדה כולם קדושים הם מסיטרא דקדושה, והם תוי"ד,
כמו שכותוב: "וּנְקַדֵּשׁ תִּתְזֹהֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", וכמ"ש גבי בני
יעקב עשרה שהם סוד הקדושה: ויבאו בתוך הבאים לשבור
אוכל, כי קודש ישראל לה' ראשית תבואה, ובינוי ערבות רב
הם הקליפה אשר סביב המוח, ומשה סבר שתהיה הקליפה
ג"כ מתוקנת לכנות בתוך הקדושה, וכן לך עמו, כי לעתיד
לבוא בשיעור רוח הטומאה"ה מן הארץ, יהיה כן.

מהו שהרhero ישראלי את המיתם את עם ה' והלא כבר יצאו בלועים
ושרוופים וקרח הי' משניהם לפי שרצה להיות מלך ולהיות למלכה
ראש הי' מן הבלਊים עד תהום למטה ולפי שרצה להיות כ"ג כי הי' בכור
ולכן הי' מן השרוופים עד הדרש אמרתי שקרח לא טיפש הי' ומתווני
הארון הי' התרעם על משה ואהרן שכל התלאות והרפתקאות דעדו
עליהו דישראל בא מהם והנה התרעם על שגרמו להם עגל כי משה גרם
בלקחו ערבות רב ז"ש הקב"ה (שמות לב) כי שחת עמק ולא עמי ואהרן ג"כ
העיקר ייגוף י"י את העם אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן ז"ש ר"ב

לכם אתם הנורמים ערבות רב כי כל הצרות הצרורות הבאו עליינו הכל בא מכם כי כל העדה כלם קדושים הם מסיטרא דקדושה והם תור'ך כמ"ש (ויקרא כב) ונקדשתי בתוך בני ישראל וכמ"ש בני יעקב עשרה מהם סוד הקדושה (בראשית מב) ויבאו בתוך הבאים לשבור אוכל כי (ירמי' ב) קודש ישראל לי' ראיית הבואתך ובינוי דערוב רב הם הקליפה אשר סבב המוח ומשה סבר שתה' הקליפה נ'ב מתוקנת לבנים בתוך הקדושה לנו לך עמו כי לעיל בשיעור רוח הטומאה מן הארץ יהי' כן.

.יח.

שלמה המליך לך אלף נשים, להכנייע אלף כוחות הטומאה
וגם כל השרים, זה שכתוב כאן בקרח: ובתוכ'ם ה',
שיישראל הם התו'ך, כי ישראל הם כליו של הקב'ה,
והקב'ה כביכול מעצמותו נתן בהם – חלק ה' אמרה נפשי,
ונשمت ישראל וחכמתן, הוא חלק אלוק ממועל, לא עשה כן
לכל גוי, לזה אמר קרח: ומודיע תנשאו? הלא אתם גרמותם
לנו הצרות בענין עגל שלקחת ערבות רב, וכל המאורעות,
מתאוננים, וקברות התאות, הכל בא מה

זה היה כוונת שלמה שלקח אלף נשים להכנייע אלף כוחות הטומאה
וגם כל השרים וגוי ז' ובתוכ'ם יי' שיישראל הם התו'ך כי ישראל
הם כליו של הקב'ה והקב'ה כביכול מעצמותו נתן בהם ז' (ברכות כה)
ברכה לחכמי ישראל ברוך חלק מחכמו לראיינו ולאה' ברוך שנtan
מחכמו כי (איכה נ) חלק יי' אמרה נפשי ונשمت ישראל וחכמתן הוא
חלק אלה ממועל לא עשה כן לכל גוי לו'א קרח ומודיע תנשאו הלא
אתם גרמותם לנו הצרות בענין עגל שלקחת ערבות רב וכל המאורעות
מתאוננים וקברות התאות הכל בא מה.

יט.

גם דתנן ואבירם אמרו למשה, והוסיף כי שתים רעות שהייתה לישראל, שזה גורם תרין בזיעי, דהיינו לב' חורבנין, חורבן א' על ע"ז ג"ע ש"ז, הוא עון עגל, שאז קרובו פקודות העם לסוף כ"ז דורות נגבה חוב זה, ובית שני עבר מרוגלים, בכיה של חנוך גרמה בית שני, שעבור שנאת חנוך נהרב בית שני – המעת כי העליתנו מארץ מצרים, העלייה אשר העליתנו מארץ מצרים, היתה ממכם שגרמת להמיתנו במדבר, כי אלו לא לקחת ערבי רב אשר עלה אתם, ז"ש כי שחת עמק אשר העלית מארץ מצרים, הרי תלה העלייה במשה, לא די שבזה אתה הוא הגורם שחטאנו בעגל, אף גם זאת גורמת לנו שלא נבא לאرض ישראל, אתה הוא הגורם שלא תנתן לנו נחלת שדה וכרם, כי למما הסכמת בשליחת מרוגלים – על עניין עגל השיב משה לקרח שמעו נא בני לוי, שמע"ז נא רמז על שמעון, בני לוי רמז ללו, כי אמרו איש אל אחיו לכון ונהרגחו וגוו', אותו החטא גורם שירד יוסף למצרים, והוצרך משה להעלות אותן ע"י טס של כסף שהי' בתוב עליון עלה שור, והואטו טס זרך מיכה לאש, יצא העגל הזה, והם הגורמים ולא הוא – ולדתוն ואבירם כשראה משה לזות שפטים, התפלל לפניו הקב"ה שהוא לא חטא בשתיים רעות אלו על שלקח ערבי רב אשרبشر חמורים בשפטם, אמר לפניו הקב"ה: לא חמור אחד מהם נשאתי, אף שלא מחית ערב רב לילך עמו, וכי נשאתי אותם על כנפי נשרים כאשר ישא האומן את היונק, כאשר הוא עושה לסת' רבוֹא של נשות קדשות, ועל דבר מרוגלים ולא הרעוטי את אחד מהן, אף וויתר הדבר בעניין בעניין שליחות המרוגלים, מ"מ לא לרעה עשית, רק לטובה נתכווני – ז"ש אתם המיתם את ע"ט י"י ר"ת ע"גלו מ"רוגלים, הלא בשתיים אלו אתם גורמיין, לפי משה אמר בקר ויודע י"י את אשר לו, ז"ש שכונתם לחוף להקב"ה בעצמו ובתורתו, ולכן לך משה ס"ת בחיקו
בזאת תדען

גם דתנן ואבירם אמרו למשה והוסיפו כי שתים רעות שהוא לישראל
שזה גרים תרין בזיעי דהינו לב' חורבנין חורבן א' על ע"ז ג"ע ש"ד
הוא עון עגל שאו קרבו (יחזקאל ט) פקדות העם לסופ' כ"ד דורות נגבה
חוב זה ובית שני עברו מרגלים (סנהדרין) בכיה של חنم גרמה בית שני
שבבור שנאת חنم נחרב בית שני ז"ש המעת כי העליתנו מארץ מצרים
ר"ל העליה אשר העליתנו מארץ מצרים הייתה ממכם שגורמת להמיתנו
במדבר כי אלו לא לקחת ערבי רב אשר עליה אתם ז"ש כי שחת עמק
אשר העלית מארץ מצרים הרי תלה העליה במשה לא די שבזה אתה
הוא הגורם שחטאנו בעגל. אף גם זאת גרמת לנו שלא נבא לאرض ישראל
אתה הוא הגורם שלא תנתן לנו נחלת שודה וכרכם כי למא הסכמת
בשליחת מרגלים ז"ש וויטב הדבר בעניין ולא בעניין המקום וכן שלח לך
לדעך אני אין מצוה אותך ולמא הסכמת לשלווח מרגלים וכי לא הי
לهم למרגלים להגיד מה שראו בעיניהם הענייני האנשים הם תנקר ר"ל
אותן אנשים מרגלים שהלכו לעשות שליחותן וחזקת עשה שליח
שליחותו וכי לא הי להם להגיד מה שראו בעיניהם כי כל מה שהגידו
אמת הי' שלא נוכל לעלות לשם בדרך הזה ועל עניין עגל השיב משה
לקראח שמעו נא בני לוי איתמר במדרש אפשר אדם מדבר ליוסף ואמר
לשמעון שמע אמר המדרש שםisha הшиб להם שם במכירתון של יוסף
גרמו העגל לא הם ז"ש שמע"ז נא רמו על שמעון בני לוי רמו ללו כי
(בראשית לז) אמרו איש אל אחיו לכו ונחרגו וגו' אותו החטא גרם
שירד יוסף למצרים והוצרך משה להעלות אותם ע"ז טם של כספ' שהי'
כתב עליון עליה שור ואוטו טם זוק מיכה לאש יצא העגל הזה והם
הנורמין ולא הוא ולדעתן ולאבירם כשראה משה לוות שפטים התפלל
לפני הקב"ה שהוא לא חטא בשתיים רעות אלו על שלקח ערבי רב אשר
בשר חמורים בשרם אמר לפני הקב"ה לא חמור אחד מהם נשאתי אף
שלא מחייב ערך רב לילך עמנו וכי נשאתי אותם על בנפי נשרים כאשר
ישא האומן את היונק כאשר הוא עוזה למ' רבויא של נשימות קדושות
ועל דבר מרגלים ולא הרעוטי את אחד מהן אף וויטב הדבר בעניין בעניין

שליחות המרגלים מ"מ לא לרעה עשיתי רק לטובה נחכונתי ז"ש אתם המיתם את ע"ם יי' ר"ת ע"ג' מ"רגלים הלא בשתיים אלו אתם גורמין לפי שמשה אמר בקר וידעו יי' את אשר לו ז"ש שכונתם לחרף להקב"ה בעצמו ובתורתו ולכן لكم משה ס"ת בחיקו בזאת תדעון.

.כ.

לפי שביד משה היה המטה הזה, ובזה נתקנא קרח בשעה שצוה הקב"ה על סוד תכלת בפרשה שלפניה, لكن הלביש הוא ר"ן איש טליתות שכולן תכלת, כי כל העדה כלם קדושים – וישמע משה ויפול על פניו, שחשדתו על אשת איש, ועל אותה אש"ת אי"ש שהיה סוד נפש יקרה הצד שאמיר הקב"ה קח לך אשת זנונים וגוי, חשדתו ואמר רב לכם, שאתם רוצים להעלות ר"ב ניצוצות בסוד ערב ר"ב אשר עליה אתם מן רפ"ח ניצוצות שלא העלה משה רק ר"ב, ונשאו מניון אלקים, ומזה עליה אל אלקים, למתק ג"כ אלו פ"ו ניצוצות מניון אלקים, ז"ש לו קרח: "רב לכם", אתם לבדכם רוצים לירש כל הקדושה, כי כל העדה קדושים ובתוכם יי' ויש להם יכולת להוציאו מן קליפה לעשות טוב'ך, ומידוע תתנסאו, בזה נפל משה על פניו, וצוה ליקח קטורת, כי סמוך לזה שאמר ואשת איש נפש יקרה הצד, איתא שם במשל: היותה איש בחיקו ובגדיו לא תשפנה, וכן צוה ליקח מחותות

ולפי שביד משה היה המטה הזה ובזה נתקנא קרח בשעה שצוה הקב"ה על סוד תכלת בפרש' שלפניה لكن הלביש הוא ר"ן איש טליתות שכולן תכלת כי כל העדה כלם קדושים ז"ס וישמע משה ויפול על פניו שחדרתו על אשת איש רוא דמלה ואשת איש נפש יקרה הצד ועל אותה אש"ת אי"ש שהיה סוד נפש יקרה הצד שאמר הקב"ה קח לך אשת זנונים וגוי חשדתו ואמר רב לכם שאתם רוצים להעלות ר"ב ניצוצות בסוד ערב ר"ב אשר עליה אתם מן רפ"ח ניצוצות שלא העלה

משה רק ר"ב ונשארו מניין אלקים ומשה עלה אל אלקים למתוך ג"כ אלו פ"ז ניצוצות מניין אלקים ז"ש לו קרח رب לכם אתם לברכם רוצחים לירש כל הקדושה כי כל העדה קדושים ובתוכם יי' ויש להם יכולת להוציאו מן קליפה לעשיות תוו"ך ומדווע תנשאו בזה נפל משה על פניו בסוד והוא (בראשית כה) על פני כל אחיו נפל וצוה ליקח קטורת כי סמוך לה שאמר ואשת איש נפש קרה הצד א' שם במשל סי' ר' היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשופנה לנו צוה ליקח מחתות.

.כג.

נזרקה בקרח זהמת נחש הקדמוני, רוח של קיון, כדאיთא
ביה "שבעתיים יוקט קיון" את כל נתן, כי כל עשרו של קרח
הלך לנוקבא דתהומה ربא עבר זה, נ"ג' ו"קלון י"מץא,
בהתיכוןattoון י"ז, וחרפתו לא תמחה, הוא רצה להפץ
קליפת יון, ונהפה לו, עד שחרפטו לא תמחה, כי קנאת
חמת גבר, קשה בשאול קנאה, ולא יחמול ביום נקם בשעה
שאמור משה אם בריאה יברא

לזה אמר שם (שם) לא יבווע לנגב כי יגנווב כי מדרוז'ל על אלו ר"ן איש
משל לא' שנגב כל' מבית המרץ כי עניין הגניבה היה למלא
נפשו כי ירעב לנגן חסה התורה ולא פרסמה אותן לפי שלא יבווע לנגב
ע"פ שהוא גונב מאחר שהוא עושה למלא נפשו כי ירעב ונמצא ישלם
שבעתיים כי נזרקה בקרח זהמת נחש הקדמוני רוח של קיון כדאי' כי
(בראשית ד) שבעתיים יקם קיון את כל נתן כי כל עשרו של קרח הלך
לנוקבא דתהומה ربא עבר זה (משל ו') נ"ג' ו"קלון י"מץא בתיכון
attooon י"ז וחרפתו לא תמחה הוא רצה להפץ קליפת יון ונהפה לו עד
שחרפטו לא תמחה כי קנאת חמת גבר (שיר ה) קשה בשאול קנאה ולא
יחמול ביום נקם בשעה שאמר משה אם בריאה יברא.

כב.

נעשה מון קר קבר, ונתחלק בקר לcker – ברכה לראש
משביר, על משה שהיה שוחר טוב וմבקש רצון מי"י במא
שאמר בקר ו יודע יי', כי אז סיטרא דחсад בעולם בבר
חסדייך – אבל על קרח איתתר מונע ב"ר יקבהו לא"ס, כי
עיקר חילוקתו על ר"ב ניצוצות של רפ"ח שהעללה משה עט
ערב ר"ב אשר עלו אתם, ואיתו מונע ב"ר – אך טוב לישראל
אלקיים לב"י לב"ב, ורקין והבל דאיןון עתה קרח ומשה
מחליקתם הראשון, דין אמר חלויז סוד קל"ד, דין א' פרה
באוירא, על איןון רפ"ח ניצוצין, נחלקו גם עתה, באו
חלוקת זו, ובעה צדיקים יפרחו על סוד רפ"ח

ואמר בקר ו יודע יי' או"ת אשר לו שהוא ב' ברכה התחלת התורה היא
בה אסתכל משה במעשה בראשית דאיתתר בזוהר אהרן יומ א'
קרח יומ ב' ונברא בדינא הי' משה יומ ג' מכירע משפט ומזה נעשה
בתיהם קבריהם ונעשה מון קר קבר ונתחליך בקר לcker ז"ש (משלין)
ברכה לראש משביר על משה שהי' שוחר טוב וمبקש רצון מי"י במא
שאמר בקר ו יודע יי' כי אז סיטרא דחсад בעולם בבר חסדייך אבל על
קרח איתתר מונע ב"ר יקבהו לא"ס כי עיקר חילוקתו על ר"ב ניצוצות של
רפ"ח שהעללה משה עם ערב ר"ב אשר עלו אתם ואיתו מונע ב"ר ז"ש
במוזמורי ע"ג אך טוב לישראל אלקיים לב"י לב"ב ורקין והבל דאיןון עתה
קרח ומשה מחליקתם הראשון דין אמר חלויז סוד קל"ד דין א' פרה
באוירא על איןון רפ"ח ניצוצין נחלקו גם עתה באו לחלוקת זו ז"ש הוא
יפול (שם) ובעה צדיקים יפרחו על סוד רפ"ח.

פרשת הוקת

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת הוקת

כג.

אותם שיצאו ממצרים שנגירה עליהם מיתה, לא היו רואים במדבר נחת רוח ולא רוח טובה, וכן הכתוב אומר ובניהם יהיו רועים במדבר וכו', אמר רבינו עקיבא כשהיו מגליים התගרים סל של פירות היו מזמנים וכו', העניין שתרעומתן היה על התורה שבעל פה, וערב רב לא היו יכולים להבין תורה שבעל פה, זה שכותוב ורוחך הטובה נתת להשכילים, שמע מינה שעוני תרעומתן היה על ההשכלה על ללחם אבירים, כי הם לא אכלו את המן, רק תמצית שלמן ירד אחר כך להם, שנעשה מינו, ומשם אוכלים הם, ולכן פתחו בשניים, לחם ומים, (מים בחיה' נפשינו קצה, כי המן נמס להם במים, לכן אמרו ק"ל ק"ל, ב' דברים קליטס)

וישעו מהר ההר דרך ים סוף לסבוב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך וידבר העם באלקים ובמשה. איתמר בוור הא אותיקמו חביריא דבטילו לאולפא תלמודא דאיקרי הדר ההר אמר איקרי הדר ההר דמתמן נפק הורא לעלמא דכתיב אשר כתבת לחרותם ורא איזה תורה שביע"פ אבל ת"ח רוא דהיכמתא את הכא האי אטרא דאיكري הדר ההר אורחה הוא לימה דסוף סופין דדרוגין מדבריא קדרמיהון במדבריא לדעתו זה כוונת המדרש רביה וישעו מהר ההר זשה' (נחמי ט) ורוחך הטובי נתת להשכילים אלא שאתם שיצאו ממצרים שנגזר עליהם מיתה לא היו רואים במדבר נחת רוח ולא רוח טובה וכיה' ואבניהם יהיו רועים במדבר וכו' אר"ע כשהיו מגליים התගרים סל של פירות היו מזמנים וכו' העניין שתרעומתן הי' על התורה שביע"פ וערב רב לא היו יכולים להבין תורה שביע"פ זשה' ורוחך הטובה נתת להשכילים שם שעוני תרעומתן הי' על

ההשכלה על לחם אבירים כי הם לא אכלו את המן רק תמצית שלמן ירד אח"כ להם שנעשה מינו ומשם אוכלים הם ולכן פתחו בשנים לחם ומים (מים בחיה נפשינו קצה כי המן נם להם במים لكن אמרו ק"ל ק"ל ב' דברים קלים).

.כד.

ישראל השוו עבד לקונו ודברו בלחם שבא ללחם מן השמים ובמים שבא להם מן הארץ, והוא שלא כדרך העולם שהמיט בא מלמעלה למטר השמים תשטה מים והארץ מוציאה לחם, לבן שבו סמוך לארץ ישראל שראו אלו השמי מדריגות בארץ היפוך סדר העולם, לבן באו הוציאו דבה, שמעו שלא יבואו לארץ ישראל, שלא היה יכול לטועם אותו הדור מפירות הארץ כלום, א"ר עקיבא כשהיה מגלים להם הסל הבא מן פירות הארץ היו מתים, שנאמר אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה וכו', הם שרנו וידבר העם הם השיבום מה העליתנו ממצרים למות במדבר, שלא זכינו לשום טובה בעולם, אין ללחם על פי הטבע מלמעלה רק מלמעלה, ואין מים מלמעלה על פי הטבע רק מלמעלה – ואלו שיצאו מצרים לא היו יכולים לרנן על המים, כי גם כן במצרים לא הייתה להם מטר מלמעלה, לזה חזרו ורננו על הלחם לבד, נפשינו קצה בלחם הקלוקל, שזה עיקר תרעומתן, ולא הzcירו המים – ולפי שדברו על הלחם ועל מים, לבן על ללחם שלח "נחש עפר לחמו", ונגד המים שלח בהם שרפדים, שאינו מים לכבות האש השרב, ויינשבו את העם, הם שייצאו מצרים, שלא רננו רק בלחם לבד, כי גם שם מים למטה – וימת עם רב, הם ערבי רב שעלו אתם, שהיו משאר אומות שיש להם מטר מלמעלה, עליהם אמר רב בקמץ, ויבא העם אל משה, הם אונן שקלקלו בלחם, חטאנו כי דברנו בי"י ובז, הם אילו שדברו בלחם לבד, וידעו שהמן בא שם י"י ולא שם של אלקים, והם באו לתקן

חטא של לחת שדברו נפשינו קצה, וכן אמרו התפלל אל יי'י
ויסר מעליינו הנחש שהוא בא עברו לחת – ויתפלל משה بعد
העם סתם, לא יוכל בעד מה, כי לא היה יודע אם חזו
נחש דלעילא לאתערא

הקב"ה אמר למשה עשה לך שرف ומשה עשה נחש נחושת עד
הפטש ישראל השוו עבד לקונו ודברו בלחם שבא לחת מן
השמיים ובמים שבא להם מן הארץ והוא שלא כדרך העולם שהמים בא
מלמעלה למטר השמיים תשטה מים והארץ מוציאה לחת כ"ש (יהושע
ח) ויאכלו מעבור הארץ וכן כשהוא סמוך לא"י שראו אלו השני
מדריגות בארץ שם הפק סדר העולם וכן באו הוציאו דברה שמעו שלא
יבאו לא"י כמו"ש במדרש ע"פ נפשינו קזה בלחם הקלוקל שלא הי' יכול
לטעום אותו הדור מפירות הארץ כלום א"ר עקיבא כשהשי' מגלים להם
הסל הבא מן פירות הארץ היו מתים שנאמר אם יראה איש באנשים
האליה הדור הרע זהה את הארץ הטובה וכו' הם שרנו וידבר העם הם
הшибום למה העליתנו מצרים למות במדבר שלא זיכינו לשום טובה
בעולם אין להם ע"פ הטעמם מלמטה רק מלמעלה ואין מים מלמעלה ע"פ
הטעמם רק מלמטה ואילו שייצאו מצרים לא היו יכולין לרנן על המים כי
גם בנמצאים ג"כ לא הי' להם מטר מלמעלה זהה חזרו ורנו על הלחת
לבד נפשינו קזה בלחם הקלוקל שזה עיקר תרעומתן ולא הוציאו המים
ולפי שדברו על הלחת ועל מים וכן על לחת שלח (ישעיה סה) נחש עפר
לחמו ונגד המים שלח בהם שרפים שאין מים לכבות האש השרפ וינשכו
את העם הם שייצאו מצרים שלא רגנו רק בלחם בלבד כי גם שם מים
למטה וימת עם רב הם עבר רב שעלו אתם שהיו משארא אומות שיש
ליהם מטר מלמעלה עליהם אמר רב בקמץ ויבא העם אל משה הם אוטן
שקלקו בלחם חטאנו כי דברנו בי' ובק' הם אילו שדברו בלחם בלבד
ויזדוע שהמן בא משם יי' ולא משם של אלקים והם באו לתקן חטא של
לחם שדברו נפשינו קזה וכן אמרו התפלל אל יי' ויסר מעליינו הנחש
שהוא בא עברו לחת כמו"ש רשי' יבא נחש שבל המין נטעמו לו טעם א'

ויפרע מן אוטם שדברו במן שהוא בו כל טעמים בעולם והם הראו שלא היה בו שום טעם וחטא באלקים שממנו הם מלמטה גבורות גשמי ויתפלל משה بعد העם סתם לא אמר بعد מה כי לא היה יודע אם חזרו נחש דלעילא לאתערא.

כה.

גלות הזה של אדום הוא על עון לשון הרע – ויידבר העם באלקים ובמשה למה העליתנו מארץ מצרים, בכל גליות אנו יושבין תחת ק"ל משירינו דיליה, ומיד כשמתעוררין ישראל לשון הרע, מתעוררין כל הנחשים, וישראל רואו שהכל תלוי באותו תנין גדול רופץ בתוך יאוריו, לכון בקשו ויסר מעלינו את הנחש – במסורת ג"פ 'ויסר', ויסר הערב מפרעה ומכל עבדיו, יסר את הנחש, ויסר את אופן מרכבותיו, פרעה היה התנין ועליו היו תלוי כל הערובוביא, ז"ש ויסר את העروب ויסר את אופן מרכבותיו אופני מרכבותיו מבעי למימר או אופן מרכבותו אבל בזה האופן תלוי כל המרכבות, או שבקשו על ערב רב שהיה אתם וגרמה להם ערבות באישא, ז"ש ויסר את הערב שהט ערב רב, אז ויסר את הנחש, כי לא נחש ביעקב, لكن אמר הנחש בלשון יחיד, כי בזה הנחש תלוי כל המרכבות, אפ"ן בגין סמא"ל, כל המרכבות בנזון עליו, لكن עשה משה נחש נוחשת, כי ההרים הרי נוחשת, והביטה אל הנחש וחי, כי גלות מכפרת עון, והפסוק אומר: "לכון גלה עמי מבלי דעת", ר"ל שאינם רוצחים לידע שהט בגנות, ואין מקבלים על גולה עלייהם, אבל והביטה אל לשון הרע שדייבר, וזרקו אותו לנוקבא דתהומה רבא, וכשביביט האדם באלו עניינים אזי וכי

ותקצר נפש העם בדרך ד' פעמים ותקצר במסורה נגד ד' גליות אבל גלות הזה של אדום הוא על עון לשון הרע ויידבר העם באלקים ובמשה למה העליתנו מארץ מצרים הלא טוב ה' לנו לשבת

במצרים ז"ש ויישב שם ימים רבים שהיו ראויים להיות כל ד' גליות שאנו יושבין בד' מלכיות שנים רבים הי' לנו ראוי לשבת למצרים למותם במדבר על גליות אלו ונפשינו קצה בלחם רע עין שהוא ק"ל ק"ל חסר (איוב כד) כל הוא על פני המים כי בכל גליות אנו יושבין תחת ק"ל משירין דיליה ומיד כשמתעוררין ישראל לשון הרע מתעוררין כל הנחשים וישראל ראו שהכל תלוי באותו תנין גדול רובץ בהוך יארויו לבן בקשׁו ויסר מעלינו את הנחש במוסורה ג"פ ויסר (שמות י) ויסר הערב מפרעה ומכל עבדיו יסר את הנחש ויסר את אופן מרכבותיו פרעה הי' התנין ועליו היו תלוני כל הערוביא ז"ש ויסר את הערוב ויסר את אופן מרכבותיו אופני מרכבותיו מבעי למייר או אופן מרכבתו אבל בזה האופן תלוני כל המרכבות או שבקשו על ערבי רב שהיה אתם ונימה להם ערובייא בישא ז"ש ויסר את הערב שם ערבי רב או ויסר את הנחש כי לא נש ביעקב לבן אמר הנחש בלשון יחיד כי בזה הנחש תלוני כל המרכבות אף' בני סמא"ל כל המרכבות בנזון עליו לבן עשה משה נחש נחותת כי ההרים הרי נחותת והבית אל הנחש וחוי כי גלות מכפרת עון והפסוק אומר (ישע' ה) לבן גלה עמי מבלי דעת ר"ל שאינם רוצים לידע שם בגנות ואין מקבלים על גלה עליהם אבל והבית אל לשון הרע שדבר וזרקו אותו לנוקבא דתהומה רבא וכשיביט האדם באלו עניינים או וחי.

פרשת בלק

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת בלק

.כו.

ויאמר מוואב אל מדיין עתה ילחכו הקהיל הזה על ערב רב
שהם אינם עומדים בתפקידו של הקב"ה, כלחו"ץ השור, כמו
שחתאו ישראל בעניין עשיית העגל, מזה היה מתירא מוואב
ויאמר מוואב אל מדיין עתה ילחכו הקהיל הזה על ערב רב שהם אינם
עומדים בתפקידו של הקב"ה כלחו"ץ השור כמו שחתאו
ישראל בעניין עשיית העגל מזה היה מתירא מוואב.

.כז.

הפעם הראשון אמר מון ארם ינחני בלק לכה ארה לי יעקב
הט הערב רב שעשו עגל – ולכה זועמה ישראל על כלל
ישראל

הפעם הראשון אמר מון ארם ינחני בלק לכה ארה לי יעקב הם הערב
רב שעשו עגל ולכה זועמה ישראל על כלל ישראל.

כח.

ויאמר אל עמו, ע' עקומה, ולקט כסף, הם סוד ניצוצות טהורות שעלו עמו מניין ר'ב מן רפ"ח ניצוץין, ז"ש גם ערב ר'ב עלה אתם ז"ש ויגר מו庵 מפני העם כי ר'ב הוא, שהעלו רב ניצוצות עמם ונשאר מניין אלקים, ומה עלה אל אלקים לתקן עוד פ"ז ניצוצות – הן עם יצא מצרים, ערב רב על רב ניצוצות שייעלו אתכם

ז"ש ויאמר אל עמו ע' עקומה ולקט כסף הם סוד ניצוצות טהורות שעלו עמו מניין ר'ב מן רפ"ח ניצוץין ז"ש גם ערב ר'ב עלה אתם ז"ש ויגר מו庵 מפני העם כי ר'ב הוא שהעלו רב ניצוצות עמם ונשאר מניין אלקים ומה עלה אל אלקים לתקן עוד פ"ז ניצוצות הן עם יצא ממצרים ערב רב על רב ניצוצות שייעלו אתכם.

כט.

בלעם אמר על עצמו "וთהי אחريתי כמווהו", שראה שיש לו יניקה סוף תיבות של אבו"ת העול"ם בגימטריא ישראלים, כי אברהם יצחק יעקב ס"ת קמ"ב, עלייה אמר יהושע בשרה עגל שגרם יונוס וiomברוס בניו דבלעם ק"iol מלחמה ב"מחנה שהוא ר"ת קמ"ב, שהוא בלעם, כי מכוחו בא העגל, ואותו כה נטיל עתה בלעם שהלך לקלל ישראל, כדאיתא בזוהר שני נעריו עמו אלו הכספיים והכוחות של בניו לkerja עמו רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום, אזל אסקיה לבלעם בנגדיא השיב מיליהו נפיישן לא תדרוש שלום וטובתם, וכן קראו שונא שלום – ויגר מו庵 מפני העם הם הערב רב, ז"ש כי רב הוא: על ערב רב, אבל מפני ישראל לא היה לו שום מוראה רק ויקוץ מפני בני ישראל

ועל עצמו אמר ותהי אחريתי כמווהו שראה שיש לו יניקה סוף תיבות של אבו"ת העול"ם בגימטריא ישראלים כי אברהם יצחק יעקב ס"ת

كم"ב עליה אמר יהושע כשראה עגל שנרגם יונס ווימברום בניי דבלעם ק"ז ללחמה במחנה שהוא ר"ת קמ"ב שהוא בעלם כי מכוחו בא העגל ואותו כה נטיל עתה בעלם שהלך לקלל ישראל כדאיתא בזוהר שני נעריו עמו אלו הכהנים והכהנות של בניו לך עמו רבת שכנה לה נשוי עם שונא שלום (גיטין נז) אזל אסקה לבלעם בנגidea השיב מיליהו נפשין לא תדרوش שלום וטובתם לבן קראו שונא שלום אני שלום וכי אדבר על עניין פתיחת שלום שהקדימו ישראל אף לסיכון שהיה א' מז עממין ז"ש אף במקום שיש לי לדבר קשה היה על ז' עממין א' פ"ה אני פתחתי בשולם ואיך יעלה על דעתם שאלה עמהם למלחמה או שיישראל הראו עצמן עטופים ז"ש אני באמת שלום לי עמהם וכי אדבר עם מואב קשה מה החשבנן שאנו מוכן למלחמה ווע"א ורא בכל מה שעשה ישראל לאמרוי שהוא א' מן ז' עממין א' הקדימו עמהם לשולם ק"ז שלא יתחלו עמהם למלחמה רק ויור מואב מפני העם הם הערב רב ז"ש כי רב הוא על ערב רב אבל מפני ישראל לא יהיה לו שום מורה רק ויקוץ מפני בני ישראל.

פרק פנחס

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת פנחס

.5.

המגיפה הייתה לטובתן של ישראל, כדי שכל ערב רב שהיו בישראל ספו תמו מן בלחות, בדברי רשב"י שכל אותן כ"ז אלף שמותיו היו משבט שמעון, מאיןון ערב רב שנתגירו ונודבקו בשמעון – ז"ש ויהיו המתים, שכבר מתו כמה פעמים, במתאוננים, במרגלים, בעגל – מישראל לא מת שום אחד מהם – לא יהיה יכולת לבוא לארץ ישראל שהוא תוך

**של כל העולם, עד שמתו כל אינון קליפות קוצים בכרם
ונשארו מצורף ומזוקק**

הנה בעין המגיפה זו שהיתה לטובתן של ישראל, כדי שככל ערב רב שהיו בישראל (תהלים עב) ספו תמו מן בלחות, בדברי רשב"י שכל אותן כ"ד אלף שמות היו משבט שמעון, מאיןון ערב רב שנתגיריו ונתרכקו בשמעון. ז"ש ויהיו המתים, שכבר מתו כמה פעמים, במתאונגנים, במרוגלים, בעגל, כ"ש שם. ואע"פ שר"א השיב על זה אבא שפיר הוא אבל חזינה עליה פלונית ואבי הלא רשב"י תירץ שם כל הקושיםות שמשיראל לא מות שום א' מהם והנה לא היה יכולת לבא לא". שהוא תוך של כל העולם עד שמתו כל אינון קליפות קוצים בכרם ונשארו מצורף ומזוקק.

לו.

לכן התחיל פרשה זו פנחס בן אלעזר השיב את חמתי בקנאו את קנאתי, בכדי שייהיו ישראל תוך, והקליפ"ה נפלת מהם – ז"ש ויהי אחר המגיפה, שנגף י"י את ערב רב אשר עלה אתם – והכתוב אומר: "וקוי י"י ירשו ארץ", כשורע מרעים יכרתו, וכן הכתוב אומר: קרני רשעים אגדע, אז תרוממנה קרנות צדיק – לכן עתה מחדש התחיל שאו את ראש בני ישראל, ליתן להם נשיאות ראש

לכן התחיל פרש זו פנחס בן אלעזר השיב את חמתי בקנאו את קנאתי בכדי שייהי ישראל תוך והקליפ"ה נפלת מהם ז"ש ויהי אחר המגיפה שנגף י"י את ערב רב אשר עלה אתם והכתוב אומר (תהלים לו) וקוי י"י ירשו ארץ כשורע מרעים יכרתו וכה"א קרני רשעים אגדע אז תרוממנה קרנות צדיק לכן עתה מחדש התחיל שאו את ראש בני ישראל ליתן להם נשיאות ראש.

פרשת ואתרן

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת ואתרן

.ב.

אמר רב לך, רמז לו שהוא לחייב ערך ב ר' ב עמו, והם גרמו את העגל – ועל מרגלים אמר לך ל"ז, כמו שכתוב שלח לך אנשים, והקב"ה לא שלח, רק לך ל"ז, איני מצוה אותך, באופן שבתיבת רב לך רמז לו שבשניהם חטא

והנה ב' חטאים עשו ישראל שהחריבו ב' מקדשות ועל שניהם בא משה והתפלל שלח נא לעון העם הזה אמר רב לך רמז לו שהוא לחייב ערך ב ר' ב עמו והם גרמו את העגל ועל מרגלים אמר לך כ"א שלח לך אנשים והקב"ה לא שלח רק לך ל"ז איני מצוה אותך באופן שבתיבת רב לך רמז לו שבשניהם חטא וזה כי לשון הרע של דתנןوابירם כמ"ש שם בפ' קrhoח ע"פ דרש של ר' שמלאי אמר נגד העגל תחת אשר הערה נפשו למota ונגד מרגלים ואת פושעים נמנה שהוחוץ למןנות עם מהי בדבר.

.ג.

הווצרך משה להיות קבור במדבר בעבר העגל, לפי שהוציאו שם רע על בתולות ישראל, שהקב"ה אמר לך רד כי שחת עמק, ר"ל ערב רב, והוא אמר למה ה' יחרה אף בעמק על ישראל בעצמו, וע"י שהוציאו שם רע עליהם הווצרך להיות אצלם, לקיים קרא ولو תהיה לאשה ולא יוכל לשלחנה כל ימיו

וז"ש בפ' דברים אחר שליחות מרגלים גם ב' התאנף י"י וכה"א במזמור ע"ג (תהלים ל') אשтолלו אבורי לב אלו משה אהרן שנתרשלו ידיהם בשעה שליחות מרגלים גרם שנמו שנטם ר"ל שנקרבו במדבר

הערב רב על פי ספר הקירוש מגלה עמוקות על התורה

ואפשר שדר' טעמים מבוארים בפסוק זה שהוזכר משה להיות קבור במדבר הארץ עבר עגל לפני שהוציא שם רע על בתולות ישראל שהקב"ה אמר (שמות לב) לך רד כי שחת עמק ר"ל ערב רב והוא אמר למה יי' יחרה אפק בעמק על ישראל בעצמם ועי' שהוציא שם רע עליהם הוזכר להיות אצלם לקיים קרא (דברים כו) ولو תהיה לאשה ולא יוכל לשלהה כל ימייו ז"ש הטעם הראשון שמת שם תחת אשר הערה נפשו למות בשעת עגל גם טעם שני ויთא ראשי עם ז"ש והוא את פושעים נמנה.

פרק ו' זיאת הברכה

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת זיאת הברכה

.לד.

בגמרא סוכה: מאה ועשרים זקנים ומהם כמה נביאים תקנו שמנה עשרה על הסדר – טעם זה המניין של ק"ץ, לפי שבאו להמתיק ק"ץ צירופים של אלקים – זה סוד ומשה עלה אל האלקים, לבן היה בהר ק"ץ יום, והיה ימיו מאה ועשרים, להמתיק ק"ץ בתים של אלקים – לבן לקחו ערבות ובק"ץ קנטרין בעגל ואמרו עשה לנו אלקים אשר ילכו לפנינו, ק"כ בתים של אלקים, לבן ירדזו לק"ץ קנטרין, ק"ץ רבוע של מלאכי חבלה, ופרקן עתרות שליהם, שהוא שם המפורש, כי מן ה' עשו אלקים

משה אמר שירה זו (מנילה יב) עם ע"ח זקנים מניין הזיוו לך למה נטל משה ע"ח זקנים מניין זה למה אספה לשביעים איש שמענו או ע"ב זקנים שמענו במתניתין ע"ח לא שמענו וכיווץ בו שאزو"ל מאה יוזר מבשאר מצות ויל' עד הגמara בפרק LOL' מאה ועשרים זקנים ומהם כמה נביאים תקנו שמנה עשרה על הסדר צריך ליתן טעם למה זה המניין של ק"ץ לפי שבאו להמתיק ק"ץ צירופים של אלקים וזה חן סוד ומשה עלה אל האלקים לבן היה בהר ק"ץ יום והיה ימיו מאה ועשרים להמתיק ק"ץ בתים של אלקים ויקרא אליו יי' ר' לעשות מן אלקים יי' ז' משה כי שם יי' אקרא ר' שעוז מהפק שם של אלקים רחמים ז' חבו גודל לאלקינו אף שם אלקיינו שהוא דין יעשה ממנו רחמים שהוא גודל מהת ארבעה הנודול דאורטמר נביה (בראשית כא) ויעש אברהם משתה גודל ולבן לא רצה להיות עניים שם באותה סעודה שהם ממדת הדין והוא הגדייל לעשות חסד.

והנ' משה עשה הצורך להיפך לעשות פועלות תמים כدلעיל רק שחת לו ישראל מישחיתים השפע לבן לקחו ערבי רב ק"ץ קנטרין בעגל ואמרו (שמות ל'ב) עשה לנו אלקים אשר ילו לפניו ק"ב בתים של אלקים לבן ירדו לק"ץ קנטרין או רבו של מלאכי חבלה ופרקו עטרות שלהם שהוא שם המפורש כי מן יי' עשו אלקים.

.ל.ה.

לבן בימי שלמה שעשו ביוםיו שלום כל המשחיתים, יהיו שלום בין חירם מלך צור, שהוריד שם שר א', והורידו לי' מדוריהם גיהנים, ונכנסו כל כוחות הדין, גם היא בא מלכת שבא ונתנה מאה ועשרים כיקרים זהב לשולמה, ולבן הكريיבו אז מאה ועשרים אלף צאן, להמתיק ק"ץ כוחות של אלקים, כי המשפט לאלקים הוא, לבן כל עיר שיש בה מאה ועשרים אנשים, מעמידין בה סנהדרי קטנה, ולבן הוצרכו להיות ק"ץ זקנים, להמתיק ק"ץ ב"ד של אלקים

ולבן בימי שלמה שעשו ביוםיו שלום כל המשחיתים יהיו שלום בין חירם מלך צור שהוריד שם שר א' והורידו לי' מדוריהם גיהנים ונכנסו כל כוחות הדין גם היא בא מלכת שבא ונתנה מאה ועשרים כיקרים זהב לשולמה ולבן הكريיבו אז מאה ועשרים אלף צאן להמתיק ק"ץ כוחות של אלקים כי המשפט לאלקים הוא לבן כל עיר שיש בה מאה ועשרים אנשים מעמידין בה סנהדרי קטנה ולבן הוצרכו להיות ק"ץ זקנים להמתיק ק"ץ ב"ד של אלקים (ישעה נה) כי ביתו בית הפלחה יקרה לכל העמים אין זה כי אם בית אלקים ומאהר שם אלקים בונה ק"ץ בתים הוצרכו להיות ק"ץ זקנים לסדר בית הפלחה שהיא בית אלקים להיות רחמים כמ"ש אכן יש יי' במקום זהו (תהלים קכא) יי' שומך יי' צלך כמו שם אלקים עולה צל והוא ימי בצל אשר אינו ירא

נב הערב רב על פי ספר הקדוש מגלה עמוקות על התורה

לפני אלקים בן י"ב היוות הם בצירוף שם בן ד' וכל אחד כלול מי הרי ק"ד מן שם של י"י ז"ש י"י צלך יש ג"כ צירופי צל אצל שם של י"י.